החקיקה שהביא השליח, תפילת ה' ושלום עליו, המעידה על כך שהוא נביא העם הזה, והשינוי שהביא הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, בכל העולם. מוודא לאדם שמה שהביא השליח, ה' יתברך וישן לו שלום, אינו ממנו אלא מאת ה', והקדשת חבריו ולהיטתם ללכת בעקבות סונתו, דבקות במה שלא היה חייב עליהם. , מסירותם למען קריאתו, הקרבתם למענו בחייהם, והעדפתו על אבותיהם, אמהותיהם,

ילדיהם ובני זוגם הם ההוכחות הטובות ביותר לנבואת הנביא ולעדכון שלו של מה שהיה ויהיה ממה שהיה. נגלה לו ועוד ראיות חותכות. כל זה מעיד על נבואתו של מוחמד, ה' יתברך וייתן לו שלום. השייח' עבד אלרחמן עבד אל-חליק, לשעבר ראש הוועדה לחקירת המורשת האסלאמית בכווית - אלוהים ירחם עליו - אומר: ישנן עדויות רבות לנבואתו של מוחמד, יהי רצון תפילותיו של אלוהים ושלום. אותו, החשובים שבהם

הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, גדל כאנאלפבית ולא ידע קרוא וכתוב ומת ככזה. עם כל עמו ביושר ובאמון, ו הוא לא היה מודע לשום דבר מהדת, ולא למסרים הקודמים, והוא נשאר בארבעים שנות חייו, ואז הגיעה ההתגלות עם הקוראן הזה שנמצא בידינו עכשיו, והקוראן הזה הגיע עם רוב החדשות של ההודעות הקודמות והוא סיפר את החדשות שלהן בפרטים המדויקים ביותר כאילו חי אותה, והידיעה הזו באה בדיוק כפי שהיא מצויה בתורה שהתגלתה למשה, ובבשורה שהתגלתה. לישוע.

לא היהודים ולא הנוצרים יכלו להכחיש ממנו דבר ממה שאמר. ואז הוא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, סיפר את כל מה שיקרה לו, ומה יהיה לעמו. אחריו של ניצחון והעצמה, והדחה של מלך העריצים, חוסראו וקיסר, והעצמת דת האסלאם עלי אדמות, והעובדות והאירועים הללו הגיעו כפי שנאמר לו בדיוק, כאילו הוא קורא את בלתי נראה בספר פתוח. ואז הוא הביא את הקוראן הערבי הזה שהוא שיא הרהיטות והרהוט. הערבים קראו תיגר על האנשים הרהוטים והרהוטים שהכחישו אותו בהתחלה להמציא סורה כמו הסורה שלו.

רהוטים אלה לא היו מסוגלים מזמנם ועד היום להתנגד לקוראן. איש לא העז עד היום לטעון שהוא הצליח לחבר מילים שוות או קרובות לקוראן האציל הזה בסדר, במתיקות, בהדר ובפאר שלו יתרה מכך, הביוגרפיה של הנביא המכובד הזה הייתה דוגמה מושלמת ליושרה, רחמים, חמלה, יושר, אומץ לב, נדיבות, התרחקות מזוטות וסגפנות בעולם הזה ועבודה למען העולם הבא, והתבוננות באלוהים ויראתו בכל. תנועותיו ושקטיוואלוהים גרם לאהבתו הגדולה ליפול בלב כל אלה שהאמינו בו וליוו אותו.

אפילו אחד מהם גאל את עצמו, את אמו ואת אביו. ומי שהאמין בו עדין מהלל ואוהב אותו היום, ואחד מהם מבקש לראות אותו פעם אחת, גם אם הוא הקריב את משפחתו וכספו בשביל זה. לא כל ההיסטוריה שימרה את הביוגרפיה של אדם בעולם בתור הוא שמר את הביוגרפיה של האיש הזה שהוא הגדול מגדולי כל הארץ, שלא נודע כל הארץ הוא אדם שהמאמינים זוכרים אותו בכל בוקר וערב ומברכים ומתפללים עליו פעמים רבות בכל יום, עם מלאות ליבם ואהבתם לעצמם..

לא היה אדם בכל הארץ שהמאמינים ממשיכים ללכת אחריו בכל תנועותיו ושקטיו, אז הם ישנים תוך כדי שינה, ומטהרים את עצמם כפי שהיה. הם מטהרים את עצמם ברחצה ובכביסה, ובמזונם, בשתייה, בלבושם ובכל חייהם הם דבקים בתורה שהפיץ ביניהם, ובדרך שבה הלך בחייו... אז המאמינים באציל הזה נביא בכל דור מאז זמנו ועד היום דבק באופן מלא בתורתו של השליח הזה,

חלקם אפילו הולכים בעקבות הנביא הזה ואוהבים לחקות אותו בעניינים הפרטיים שבגללם אלוהים לא סגד להם, כמו שהם אוהבים את הסוג של אוכל שהשליח הזה אהב, והם לובשים את סוג הבגדים שהוא נהג ללבוש; זאת בנוסף לכך שהם חוזרים על הזכרונות, התחכמויות והתחנונים שנהג לומר בכל מעשיו ביום ובלילה, כגון שלום ותחנונים לכניסה ויציאה מהבית, כניסה למסגד, יציאה ממנו, כניסה ותחנונים. לצאת מהשירותים, לישון ולהתעורר

, לראות את הסהר, לראות פירות חדשים, ולהיזכר בעת אכילה, שתייה, מתלבשים ורכיבה. , נסיעה, הגעה... וכו'. זאת בנוסף לעובדה שהם מקיימים את כל פולחן התפילה, הצום, הזק"ת והעלייה לרגל, כפי שלימד אותם השליח האציל הזה, תפילת ה' ושלום עליו... וכפי שנהג לבצע זאת בצורה מושלמת ב כל התנועות והשקט שלו, אפילו

הפרטים הכי קטנים שלו. כל זה גורם למאמינים בו לחיות כל חייהם, והשליח האציל הזה הוא הדוגמה והדוגמה שלהם, כאילו הוא עומד לפניהם בכל תנועותיהם ושקטם.. אין אדם בכל הארץ שיש לו. השיג אהבה, כבוד, האדרה וצייתנות כאלה אצל הצעירים והמבוגרים כמו הנביא האציל הזה. ש לו אנשים מכל הגזעים, הצבעים והעמים, בכל חלקי כדור הארץ, ובכל הזמנים מימיו ועד היום הלכו בעקבות הנביא האציל הזה. רבים מאלה שהלכו בעקבות הנביא הזה היו נוצרים,

יהודים, פוליתאיסטים, עובדי אלילים או אנשים לא דתיים ביניהם היו אנשי הדעה, החוכמה, התובנה והתובנה שהלכו בעקבות הנביא האציל הזה לאחר שהם היה עד לפסוקי אמיתותו ולראיה על ניסיו. חסידיו לא נכפו, כפו או חיקו אבות ואמהות. ואכן, רבים מחסידיו של נביא זה, יהי רצון ושלום ה', הלכו אחריו בתקופה שבה האסלאם היה חלש והמוסלמים היו מעטים, ורדיפת חסידיו שפעה בארץ. סוגי פגיעה ורדיפות עבור חסידיו של דתו של הנביא הזה, אך הוא לא רצה שהם ינטשו את דתו. כל זה הוא אינדיקציה ברורה לכל בר דעת לכך שהנביא הזה היה באמת שליח האלוהים, והוא לא היה אדם שטען לנבואה או אמר על אלוהים ללא ידיעה...

כל הפילוסופים והחכמים צריכים להמציא תיאור של הקב"ה שהם מרוממים אותו כמו שאמר לו הנביא הזה על הקב"ה, אלא, לא ייתכן שבן אדם יגיע לתיאור שקיים בשלמות של כוח, ידע, גדלות, שליטה על הבריאה, והקיף כל קטן. ודבר גדול ביקום, זה ברחמים גמורים. כשתיאור האלוהים בא על לשונו של הנביא הזה, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו. אף בן אדם אינו מסוגל לקבוע חקיקה שלמה לכל פעולות האדםעל פני כדור הארץ, הוא מבוסס על צדק, שוויון, רחמים והגינות,

כמו החקיקה שהנביא הזה הביא לכל פעולות האדם בקנייה ומכירה, נישואים, גירושין, השכרה, עדות וחסות... ובכלל. חוזים הנחוצים לביסוס החיים והפיתוח על פני כדור הארץ. לא ייתכן שאדם יכתוב על חוכמה, מוסר, ספרות, והתעלות עצמית והתעלות, כפי שהביא הנביא האציל הזה, ה' יתברך וייתן לו שלום, בכוחות עצמו, הוא בא עם תורות כאלה. .

וכל זה מעיד בבירור כי השליח הזה לא הביא את כל זה מעצמו, אלא היה הוראה והתגלות ממי שברא את הארץ ואת השמים העליונים וברא את היקום המופלא הזה בבנייתו ובפסיקותיו הבנייה החקיקתית והדוקטרינרית של הדת שבא השליח מוחמד, תפילת ה' עליו השלום, דומה לבנייה הגיאומטרית המופלאה של השמים והארץ, וכל זה מעיד שמי שברא את השמים והארץ הוא. מי ששלח את החקיקה הגדולה הזו ואת הדת הישר... מידת הנס בחקיקה האלוהית שהתגלתה למוחמד היא כמו מידת הנס בבריאה האלוהית של השמים והארץ..

. כמו שבני אדם אינם יכולים ליצור. היקום הזה, כך גם בני האדם אינם מסוגלים להמציא חקיקה כמו החקיקה של אלוהים שהוא גילה למשרתו ושליחו מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום. וכמו שהכל נמצא במקומו הראוי בבריאה: השמש במקומה הנכון, ואם היא תתקדם אלינו קצת, היא הייתה שורפת אותנו, ואם הייתה רחוקה מאיתנו, היא הייתה מקפיאה אותנו..

ו האוויר נמצא באיזון הנכון מבחינת החמצן ושאר היסודות, והמים נמצאים במקומם הנכון בכדור הארץ מבחינת כמות, איכות ופיזור, והרוחות בדרכן הנכונה. חקיקת ה' התגלתה למוחמד בכל חלק בו במקומו הראוי מבחינת מה שעבודת האדם צריכה להיות, וכל תוספת,

אלוהים הכל יכול תמך בשליחיו . השמטה, תניה או ביטול מחבלים, מחבלים והורסים את בנייתו המופלאה בטיעונים ובהוכחות לכנותם במה שהם מכנים אנשים באמונה ואמונה בנביאותם, והוא, יתהדר ויתנשא, אמר: ושלחנו איתם את הספר והמאז אלחדיד:

ומחוכמתו, תהילה לו, הוא עשה את הניסים של כל שליח בהתאמה לעידן שבו הוא נשלח, ולאנשים שבתוכם הוא נשלח.

המקל היה הנס של משה רבנו עליו השלום, כי קסם התפשט בקרב אותם אנשים באותה תקופה.

תחיית המתים הייתה נס עבור אדוננו ישוע עליו השלום, על הפצת הרפואה בזמנו וכו'.

וכאשר שלח אותו אדוננו מחמד עליו ה' תפילת ה' ושלום, הקב"ה תמך בו בניסים רבים שעלו על ניסים של אחיו שקדמו לו. מי שראה את הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. , ראה אותם. ויכוח נגד כל מי שבא אחריו, והנס וההוכחה הזאת היא: הקוראן האצילי הוא ספר ה' שנמצא בידינו. הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, נשלח בין עם בריא מתקשר שהתחרה איתם בפרוזה של הדיבור וארגן אותה בבתי הכנסת ובשווקים שלהם, אז מוחמד, תפילת ה' ושלום עליו, הגיע אליהם עם הקוראן המזמין אותם לאלוהים, המרומם. ,

המלכותי, אז הם התכחשו לו, אז הוא אתגר אותם לעלות דומה לזה, אבל הם לא הצליחו. מוחמד, תפילת ה' ושלום עליו, דרכו, הם ילכו אחריו בגלל עוינותם העזה. אליו ואל שנאתם על מה שהביא, כי הוא מבזה את חלומותיהם, מעליב את אלוהיהם ומבטל את דתותיהם, ובכל מה שהוא אומר להם: מלבד אלוהים, אם אתה אמת אלבכרה:

ואז הוא אומר להם שלא יוכלו לעשות את זה לא משנה כמה זמן יקח, אז הקב"ה אומר: ואם לא תעשה ולא תעשה כן, אז פחד מהאש שהדלק שלה אנשים ואבנים אלבכרה: אז ערבים רהוטים אינם מסוגלים להיענות לאתגר הזה ונאלצים לנקוט נשק כדי להגן על דתם ועל אלוהיהם, להקריב את אנשיהם וכספם ולהיכנס לשדה הקרב.הוא ביקש מהם לעשות משהו קל יותר מזה אם הם מסוגלים, אבל זה לא מצב.

עם חוסר יכולתם של הערבים הרהוטים לייצר דמות של הקוראן למרות התרסה כלפיהם, הוקם הטיעון נגד אנשים אחרים.

הרהיטות והרהוטות של הקוראן הם אחד מההיבטים של הפלא שלו לבני אדם, ויש היבטים נוספים של הפלא בקוראן, כולל:

לספר לקוראן על העתיד הבלתי נראה, שהרי סיפר להם על דברים שיקרו ויקרו כמו שאמר להם, כגון פסוק הקב"ה: זכיתי, כמו שאלוהים הכל יכול אמר לי.

בין ההיבטים של חוסר החיקוי של הקוראן האציל הוא ספרו על אומות העבר, ופרטי מה שקרה להם, למרות שהשליח שהגיע עם הקוראן לא ידע קרוא וכתוב, לא קורא ולא כותב, מטפל כבשים במכה.

אחד ההיבטים של המופלאות שלו הוא החידוש ולכן לא נמאס לו להגיב ולחזור.המוסלמי קורא את סורת אלפתיח לפחות שבע עשרה פעמים ביום אחד, ובכל פעם שהוא קורא זה כאילו הוא קורא אותה. בפעם הראשונה.

בין ההיבטים של הנס שלו הוא הנס שלו בחקיקה, כשהביא פסיקות וחוקים שמוח האדם לא היה מסוגל להם, והמדהים שבהם היה זה שמוחמד ה' יתברך וייתן לו שלום, אשר הביא. רועה כבשים במכה.

אחד ההיבטים של הנס שלו הוא שהוא סיפר על דקות וסודות ביקום העצום הזה שהמדע המודרני ממשיך לגלות לנו יום אחר יום.

בין ההיבטים של חוסר יכולתו לשמר אותה משינוי ושינוי, איש אינו יכול להוסיף לה אות, או לגרוע ממנה אות, לא משנה כמה ארוכות התקופות.

לסיכום, הטיעון וההוכחה לנביאותו של מוחמד, ה' יתברך וישן לו שלום, הוא הקוראן שנמצא בידינו, אז מי שישקר שיביא לנו כמותו. אלוהים איתי , אז אני מקווה שאהיה המעקב אחריהם ביותר ביום התחייההאם יש ספק לגבי הנבואהמסורת נפשית עדות לנבואת מוחמד, תפילת אלוהים עליו השלום", היא כותרת עבודת הדוקטורט של "ר סמיה אל-בדרי. הוא הודפס לאחרונה במסגרת הפרסומים של מרכז דלאל בריאד, והוא מכיל עמודים.

בשלב זה בו עולים קולותיהם של חלק מבני עמנו, החוזרים על חשדם של מזרחנים כלפי האסלאם, אלוהים, הקוראן והשליח, עד שחלק מהמוסלמים והנשים המוסלמיות הולכו שולל על ידם, היה צורך לחקור ו לכתוב על חשדות שכאלו שהועלו, המוצאים תמיכה ישירה ועקיפה בשם חופש המחקר, הפתיחות והפלורליזם, בעוד שלמעשה מדובר במלחמה אינטלקטואלית המבוססת על שקרים, לשון הרע, זיוף, עיוות ופרשנות זדונית. אבל טבעו של השקר הוא תמיד הונאה וערמומיות, ולכן גנבי הכסף והמוחות מצליחים זמנית, ואז מתגלים גניבה ופשע!

הכחשה או פקפוק בנבואה היא דבר שחזר על עצמו במהלך ההיסטוריה: "לא נאמר לך דבר מלבד מה שנאמר לשליחים שלפניך פוסילת, פסוק סוגי מכחישי הנבואות מגוונים; בין המתכחשים לאדון ולבורא מלכתחילה, כמו האתאיסטים והאתאיסטים הדאיסטים הטוענים שהבורא נטש את ניהול ענייני היקום, ולכן אין טעם לשלוח נביאים; או מי שמכחיש את ה' כפרעה, שהכחיש את אלוהות ה' הכל יכול

, ולכן הכחיש את נבואת משה; או מי שמשייך אחרים לעבודת אלוהים, האדיר והנשגב, עם יצורים אחרים, אז איך הוא יכול לקבל את הנבואה של מי שדוחה את עבודתו לזולת מלבד אלוהים, האדיר והנשגב או מישהו שמקבל את הנבואה של כמה נביאים ללא אחרים, כמו המקרה של היהודים עם ישוע.

לא ניתן בחלל הזמין הזה לסקור את פרטי המחקר הגדול הזה. לכן, אסתפק בהצגת קווי המתאר הכלליים של מה שהגיע החוקר, תוך דילוג על הרבה פרטים חשובים ומידע רב ערך, ולהגביל את עצמי לאחת הדוגמאות שציין החוקר בכל מדריך.

החוקר הסתמך על הקוראן האצילי כדי להדגים את הראיות לכנות נבואתו של מוחמד, יהי רצון ה' ושלום עליו, כי פסוקי הקוראן מספקים עדות חותכת ומספקת להעברה רציונלית, והחכמים. וישר במחקרו צריך להרהר בקוראן כדי למצוא את האמת מולו.

העדות הראשונה לנבואתו של מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אותה הזכיר החוקר, היא השלמות המוסרית של הנביא, המיוצגת בשלמות אמיתותו וחוסר האפשרות לשקר שלו. אמיתותו של הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, היא עניין של הסכמה בין העם. מי שהכירו אותו ממתנגדיו וכן חסידיו לפני הנבואה ואחרי הנבואה והוא נקרא הישר ומהימן. הקוראן הקדוש העיד בפניו על אמיתותו והכחיש את הכחשת יריביו ממנו "

...אינם מכחישים אותך. אל-ענעם, פסוק. אויביו במהלך חייו ולאחר מותו לא היו מסוגלים לנקוט נגדו שקר או סתירה בחדשותיו ובפסיקותיו או במה שהעביר על גילויים מאדונו הכל יכול. והיושר הוא מאפיין של כל הנביאים הקודמים, ובדרכם הם הולכים.

העדות השנייה, אנאלפבתיותו עליו השלום; כפי שהוא לא קרא ולא כתב כמו רוב הערבים. איך יכול אדם שחי עם עמו ארבעים שנה להתאפיין ביושר ולא ידע לקרוא ולכתוב שהמדעים האלה מתפוצצים ממנו פתאום? הוא לימד את העבר של בריאת היקום, העולם ובני האדם, סיפורי הנביאים והעמים הקודמים, חדשות העתיד, פסקי הדין והאסור, והעסקאות למרות האנאלפביתיות ואינו מדבר. עליהם במשך ארבעים שנה אלא שהוא היה נביא המקבל התגלות מאלוהים הכל יכול. הקוראן הקדוש ציין את מקורם של המדעים הללו "...ולימד אתכם את אשר לא ידעתם. אנ-ניסה, פסוק

באשר לראיה השלישית, היא השלמות החקיקתית של המסר והנבואה שלו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. החוקר חילק אותו לשלושה חלקים:

הראשון הוא שהמסר של מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, תואם את האינסטינקט האנושי כלפי הדתיות אין סגידה לחפצים דוממים, לבעלי חיים או לתופעות טבע באסלאם, כמו בדתות רבות מעשה ידי אדם, שאנשים שפויים מסכימים כי הם נוצרו כמו יצורים אחרים ואינם ראויים לסגידה ולציות. אין גזענות באיסלאם או מה שהמוח מכחיש, כמו בדתות מעוותות.

כמו כן, הוראות האסלאם הגיעו בהסכמה עם החכמה וההיגיון "ומי טוב בדת ממי שמושא פניו לאלוהים ועושה טוב והולך כדת אברהםאברהם, פסוק המסר ששלח הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, לא אסר אלא מזיק. קלכמר ומת וטומאה, והתיר כל הטוב. וכך גם שאר הפסיקות.

השני, הסכמת המסר המוחמד למהות מסריהם של הנביאים הקודמים; בעבודת ה' לבדו ובאמונה ביום האחרון, וביסודות המותר והאסור "והורדנו אליכם את הספר עם האמת, לאשר את אשר בין ידיו בספר, וזהו. כל-יודע וכל-יודע" פסוק

שלישית, ההתאמה בין תוכן המסר המוחמד לעובדות היקום והמדע. כיצד יכול אדם אנאלפבית לדבר על עובדות קוסמיות ומדעיות, שחלקן היו ידועות בתקופתו, וחלק מפרטיהן לא הובנו עד אחריו, וחלקן עד היום, והמדע לא הגיע לדקויותיו. ,

אלא אם כן הם התגלות מאלוהים, בורא היקוםבעוד אירופה הייתה עדה לסכסוך עצום בין הכנסייה לבין השקפותיה המדעיות עם מדענים, היא גרמה להרג של מדענים רבים, ולאחר מכן להתפשטות החילוניות, בעוד שבאסלאם התחייה המדעית לוותה במחויבות של הוראות הקוראן הקדוש לפאר את המדע והמדענים. וכאשר ניצחה המיסטיקה המעוותת, הנלחמת בידע וקריאה לתלות,

הידרדרה האומה ושקעה בבורות ונרמסה על ידי סוסי אירופה, שהתעוררו אל אורות הציוויליזציה האסלאמית של אנדלוסיה!

הראיה הרביעית היא שהוא, ה' יתברך וייתן לו שלום, סיפר לו על הרבה דברים בלתי נראים. זה אחד המאפיינים של הנביאים לפני כן. זהו יוסף עליו השלום: "הוא אמר, 'לא יבוא אליך אוכל שסופק לך, אלא שהודעתי לך על שלום: "...ואני מודיע לכם מה תאכלו ומה תאחסנו בבתיכם. אכן בכך אות לכם אם 'פרשנותו לפני שישוע בא אליך אתם בעתיד החיים" אל-מונאין, פסוק

החדשות של הנביא, יהי רצון אלוהים עליו השלום, על הנסתר היא משלושה סוגים: הראשון, סיפור העתיד הבלתי נראה והגשמתו, כגון ניצחון הרומאים על הפרסים, "הרומאים היו מובס * בשפל האדמה, ואחרי תבוסתם הם ייכבשו." שליח שלו, החזון עם האמת, שתיכנס למסגד הקדוש ברוך ה' בבטחה. אלפאת, פסוק. רבים מהדברים הבלתי נראים שהוא ציווה אומתו ללא טעות אפילו פעם אחת, מה שמאשר שהם התגלות אלוהית ולא דיבור אנושי. כן, יש עוד תעלומות שעדיין לא קרו הן לא קרו בצורה אחרתוזה לא משפיע על כנותן כי הן אינן זמניות עם תאריך ספציפי.

הסוג השני, שהוא, יהי רצון ושלום ה', נהג לענות על שאלות של אנשים על ענייני הנעלם, בהתבסס על התגלות. בין זה תיאורו של בית אל-מקדס את מה שחוו הכופרים בקוראיש כשסיפר להם שהוא נשלח אליו בסתר. תשובתו הייתה זהה לתיאור בית אלמקדס, וכך גם כל תשובותיו לשאלות המתנגדים, דבר המאשש את נביאותו.

הסוג השלישי: ספרו עליו שלום וברכות ה', על עניינים בלתי נראים בעבר

אשר לראיה החמישית לנבואתו, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, היא הניגוד של מערכות דבריו מהמערכות והסגנון של הקוראן האציל. הנביא, יהי רצון ושלום ה', נשלח אל הקוראיש ואל הערבים, שהם אנשי הרהיטות, הרהיטות והשירה, ועל כן הובסו באתגר בכך שהגיעו לדוגמה של הקורא הקדוש. עם משך הזמן, והם טענו שהקוראן הקדוש מארגן מערכות שונות שהם לא יכלו להתאים.

והקוראן האציל הכחיש אותם בייחסו את הקוראן למוחמד, וכי הוא משורר או שהוא כדברי מגידי עתידות "ואין זה בדברי משורר קטן, אינכם מאמינים. *, ולא בדברי כהן שהוא מועט מדרך הזיכרון". אפילו דבריו, שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, היו שונים מהקוראן הקדוש. זוהי העדות לנבואתו; במקום שדבריו כבני אדם נבדלו מדברי ה' יתברך, אף על פי שהוא הדובר בהם, ואם היה הקוראן מדבריו, לא היינו מוצאים הבדל ביניהם.

באשר לראיה השישית, זוהי חרפתו של אלוהים הכל יכול לנביא בקוראן הקדוש. ישנם מספר פסוקים בקוראן הנעלה שבהם הקב"ה נוזף בנביאו, יהי רצון ה' עליו השלום, כגון אמרת הקב"ה: "הקב"ה סלח לך כאשר לא התרת אותם עד שיתברר לך אלה. אשר האמינו באמת ואלו שלא חזרו בתשובה ממך". זה סביר והגיוני שאם הקוראן היה המצאה של הנביא, יהי רצון ושלום ה', הוא לא היה מכניס בו את הפסוקים האלה שמאשימים אותו ונוזים בו! אבל זו נבואה והתגלות, מתכון ליושר ואמון שהנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, הוא.

והראיה השביעית היא שגילוי הגילוי התעכב בצורך גדול, מה שמוכיח שמוחמד עליו ה' תפילת ה' ושלום ממתין לגילוי הגילוי האלוקי לו ואינו פועל בכוחות עצמו.

אולי העיכוב בגילוי הגילוי באירוע השקר שהצבועים, אמם של המאמינים עיישה, ישמח ה' בה, הוא העדות המרהיבה ליושרו ואמיתותו, יהי רצון ושלום ה'. אותו. הנושא הוא עניין אישי הנוגע לו ישירות, ובנושא רגיש, שהוא כבוד וכבוד בקרב הערבים בכלל והנביא, תפילת ה' ושלום עליו בפרט, אך הוא לא פנה לפטור את עצמו. , אלא הוא המתין חודש עד שנתגלה תמימותה של אם המאמינים בפסוקים מהקוראן, כי הוא נביא ולא מתחזה שמרמה אנשים.

לאחר שהסביר את הראיות הללו לכנות הנביאות של מוחמד עליו השלום והברכה, על המאמין לקבל את מה שהוא, עליו השלום וברכות ה', הביא את החדשות על הנעלם ועקרונות הדת ולהיכנע. לפסיקותיה ולהימנע מהחשדות שחוזרים על עצמם על ידי אנשים רבים עם לב חולה המפקפקים בנבואה או מפקפקים בחובה לדבוק עדות לנבואת מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום.בנבואת הסונה

ליידע אותו על העתיד שלא נראה.

בין הדוגמאות שלו: הנביא מוחמד עליו ה' תפילת ה' ושלום אמר לעם שהרומאים הובסו על ידי הפרסים ושאחרי תבוסתם הם ינצחו בעוד כמה שנים - שזה משלוש עד תשע - והכופרים חיכו לתקופה שתשלים לראות את אמיתות הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אז הוא בא הענין כנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, שסופר עליו מאת אדוניו. , יהי רצון ויתעלה, וזהו מאורע היסטורי שאי אפשר להכחיש, בנוסף למה שסיפר עליו ה' הכל יכול בקוראן האציל.

אל-מובהלה - כלומר להתפלל לקללת אללה בתחינה ובשקידה -.

הנביא, יהי רצון ושלום אלוהים, ביקש מהמשלחת של הנוצרים של נג'ראן לשים לב לישוע עליו השלום, ושהוא משרתו של נביא שאינו אל ולא בן אל! הם סירבו להללו מחשש להשלכת השקר שלהם נגד ה', וידעו מהם את אמיתות הנביא מוחמד, תפילת ה' ושלום עליו, שהם מוצאים בתורה ובבשורה שהוא נביא. של אחרית הימים. שיעליל עליו לשון הרע, ואחד מהם אמר: "אל תעשה! באלוהים, אם הוא היה נביא, אז קלל אותנו, לא אנחנו ולא יורשינו נצליח אחרינו." הוא אירוע היסטורי - גם - שחוקר בהיסטוריה יכול לאמת את אמיתותו, בנוסף לכך שאלוהים הכל יכול הזכיר אותו בקוראן האציל.

אלישראא ואל מיראג'.

זה מקרה מוזר בחייו של הנביא, עליו ה' תפילת ה' ושלום, כאשר נלקח עמו למסע ממכה לירושלים, אז העלו אותו לשמים וראה בו פלא. , והמסע ארך רק חלק קצר מהלילה. והשמצת הנביאות שלו והמסר שלו, וכל הפוליתאיסטים יודעים שהנביא, תפילת ה' ושלום עליו, מעולם לא ראה את בית אל-מקדס לפני כן, אז הייתה להם הזדמנות לשאול אותו על התיאורים של בית אל-מקדס! ואז אדונו, העליון, הראה לו במו עיניו, אז הוא תיאר להם את זה, והם נדהמו מאוד מכך.

התפצלות הירח.

זהו אירוע היסטורי - גם - והוא נרשם בקוראן הקדוש. הכופרים ביקשו מהנביא, תפילת ה' ושלום עליו, להראות להם את פסוק דעת העין, אז הירח התפצל מלפנים מהם לשניים, וכל פיצול היה בצד אחד. לבקש פסוק גדול ואחר כך להשיגו עבורם לאחר מכן מאת הקב"ה הוא העדות הגדולה ביותר לתקפות הנבואה והמסר של הנשאל על כרהנביא, יהי רצון ושלום ה', המוזכר בתורה, בבשורה, המתאר את הנבואה והמסר הסופיים, ואת הבשורה על כך.

וראה טקסטים אלו בתשובות לשאלות

נוסף על כך, אנו אומרים לך, הו שואל: העדות הגדולה ביותר לנבואתו של נביאנו מוחמד, יהי רצון אלוהים ושלום עליו, היא הקוראן הגדול הזה, אשר: מסיבה זו הבהיר לנו שליח ה', תפילתו ושלום ה', כי הקוראן הזה הוא הפסוק הגדול ביותר המעיד על אמיתותו, והנס הגדול ביותר שאחד מנביאי ה', יהי רצון תפילות ה'. ושלום על כולם, הביאו:

ביום התקומה

ראה תשובה לשאלה מס'.

אנו ממליצים לך לסקור בהקשר זה ספר חשוב מאת סופר צרפתי בשם: מוריס בוקאי; ספר זה נקרא: עיון בספרי הקודש לאור הידע המודרני, והוא ספר שתורגם לערבית.

הראיות לנבואת הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, הן רבות, והסתפקנו במה שהזכרנו כאשר אנו יודעים שדי לו ראיה אחת או שתיים חכם. קודם, בחסרון. של אמצעי תקשורת באותה תקופה, או שראית את הירח מתפצל לשניים וביקשת פסוק המציין את אמיתות הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום. מוות, הסתכלות, התבוננות ויודעת אמיתות הנביא הזה, לא יכול היה שלא להאמין בו ובמסר שלו הקורא לאחדות האל הכול יכול ולהעיד לו שאין לו פרטנר. אז הוא הסתכל, הרהר והתפלל לאלוהים הכל

יכול בכנות ובכנות, אז הגאולה שלו מהספקות הייתה גדולה, אז הוא סירב אלא לכתוב את ניסיונו ולספק ראיות נאותות לאמיתות נבואת הנביא, יהי תפילותיו ושלום ה'. עליו – וממנו הרווחנו מתשובתנו – והוא עתה אחד החוקרים היודעים את הקוראן הקדוש ומכחישי האסלאם בכוח ובדעת, והוא פרופסור ד"ר פדל אל-סמאראי, יהי אלוהים. להעניק לו הצלחה. באשר לספרו, הוא נקרא "הנבואה של מוחמד מספק ועד ודאועליו להאמין בנבואתו של מוחמד נביאנו, שה' יברך אותו ואת משפחתו ויתן להם שלום, כי הוא טען שהוא נביא,

והנס נראה על ידו, אז הוא נביא אמת, ושתי הנחות. הם סופיים.

אני אומר: זהו העמוד השלישי של האמונה, והוא עמוד הנבואה והנביא:

הוא הבן אדם המכריז על אלוהים כל יכול ללא מדיום אנושי.

באשר להוכחות לנבואתו של נביאנו מוחמד בן עבדאללה בן עבדול מוטאליב, יהי רצון תפילתו ושלום ה' עליו ועל משפחתו; יש לומרשהוא, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, טען שהוא נביא, ובידו המופלאההופיע, וכל מי שטען לנבואה, ונראה בידו נס. הוא אמת בטענתו, אז הנה שלושה דברים:

הראשון: הוא טען לנביאות, וזה מהשאיש אינו מכחיש, כי כל היצורים, המסכימים איתם והחולקים, מודים שהוא, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, הופיע במכה. וטען לנביאות.

השני: הוא, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, הופיע בנס על ידו, וזה ידוע גם בתדירות המועילה לוודאות.

והנס: הואהדבר היוצא דופן, זהה לטענה, ואי אפשר לבריאה לבוא בדומה לו. כמו הפיכת המקל לחיים, להחיות מתים ביקוע הירח, בוא העץ וגעגוע הגזע.

ואמרנו: זה תואם את הטענה, משמע שהיא עולה בקנה אחד עם טענתו, וזהו זהירות מפני מה שאינו בהתאם לטענה; עוד דווח בסמכותו של מוסילימה השקרן שנאמר לו: מוחמד, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, פלט לתוך באר, ומימיה עלו על גדותיהם. אלא, זו הכחשה של מה שהוא טען.

ואמרתנו: אי אפשר שהבריאה תעשה זאת, כי זה מעשה ה' אלקיך וזה מהדברים הייחודיים לו.

חוסר אפשרות: או במינו; כגון להחיות מתים, או תיאורו; כגון רהיטות הקוראן, ועקירת העיר; אנחנו אומרים:

נביאנו מוחמדיהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, הרבה ניסים הופיעו על ידו, ביניהם: הקוראן המפואר, וזה נס, כי הוא קרא איתו תיגר על הערבים. הנס שלי הוא הקוראן הזה, ואם אתם מאמינים לי במה שאני אומר, אז לכו אחריי ואחרי ילדיהם, ולקיחת כספם, מעידה על חוסר יכולתם לעשות זאת; אם החכם חושש לענין, ודוחף את העניין הקל יותר, אינו מתרחק ממנו אל הקשה

יותר; זה מצביע על כך שנטישתם להתנגד לקוראן אינה מסוגלת להם, אז זה נס, כי המשמעות של נס: היא מה שאחרים אינם מסוגלים לייצר כמותו, ולכן מוכח שהקוראן הוא נס.

כמו כן, נעשו על ידו ניסים רבים, תפילת ה' ושלום עליו ועל משפחתו, כגון ביקוע הלבנה מעיין המים מבין אצבעותיו, תלונת הגמל . זדברי הזרוע המורעלת וביאת העץ אליו

שלישית: כל הטוען שהוא נביא ומופיעים ניסים בידו חייב להיות אמת, כי ניסים הם ממעשיו של הקב"ה - כפי שהזכרנו - אילו היה הטוען שקרן בטענתו והקב"ההראה את הנס. על ידו, זה יהיה להאמין לשקרן, ולהאמין שהשקרן מכוער. הוכח שהקב"ה לא עושה את המכוער, אז אסור לו להאמין לשקרן, אז מוכח שהוא נביא אמת, ולכן יש להאמין לו בכל מה שסיפר על הקב"ה. .

האימאם אל-באקיר עליו השלוםאומר:

שליח ה' שה' יברך אותו ואת משפחתוהביא את היהודיה שקראה לכבשה לנביא שלום וברכות ה' עליו ועל משפחתוואמר לה: מה גרם לך לעשות מה שעשית.

אמרה: אמרתי: אילו היה נביא, לא יזיק לו, ואם היה מלך, הייתי פוטרת ממנו אנשים, אמר: אז שליח ה' (יברך ה' ומשפחתוחנן. שֶׁלָּה.

ראה: אל-וסייל ח: סעיף יב לפרקים על הוראות העשרה פרק ג'.

דת האסלאם כוללת הקצאה, תחיית המתים, תחיית המתים, גן עדן, גיהנום, שכר, עונש והוראות חוק אחרות.

ואמרו: ושתי הנחות, דהיינו, הטוען שהוא נביא, ומגלה את הנס בידו, וכל מי שהיה כך היה נביא, הם סופיים, חוקרים דאגו להוכיח את .כלומר, הם בטוחים, כי הם בין ה. הנחות ידועות בתדירות המועילות לידע הדרוש נביאותו עליו השלום וברכותיו, בראיות רציונליות וטקסטואליות,

. אם כי רבים מהם העדיפו את ההיבט של ניסים חושיים או שבירת הרגלים, על פני הוכחות אחרות

למעשה, גיוון הראיות לשילוב הגיון והעברה הוא השלם ביותר במחאה, במיוחד מכיוון שהקוראן מכיל אזכור של ראיות רציונליות בהוכחת הנביאות. יותר מאחד החוקרים, כמו אל-ע'זאלי ב"המציל מטעות", ואבן תימיה ב"שאר

אל-אסבחניה" ובנבואות, הצביעו על כך שהראיות לנבואתו של מוחמד, שלום וברכה. אותו, אינו מוגבל לניסים חושיים יוצאי דופן, אלא הם מגוונים.

כמו כן, חשוב לציין שאנשים שונים בקבלת ודאות בראיות אלו, שכן חלקם משיגים ודאות באחת מהן, ואחרים משיגים ודאות בשילוב חלקם זה עם זה, אלא שמה שאין חולק על ידי חכם ואדם צודק, הוא שסך הראיות לנבואת מוחמד עליו השלום מעיד על וודאות מוחלטת ונעלה.על כל ספק וספק.

הנה כמה ראיות והוכחות:

ראשית: עדות ליושרו ומוסריו עליו השלום:

זה ידוע (שהאדם שטוען את המסר הוא או מהטובים והשלמים של הבריאה, או שהוא אחד הנחותים והמשפילים שבבריאה, אז איך אפשר לחשוד בטוב והמושלם של הבריאהלהיות בין הבריאה החסרה והמשפילה ביותר

אז הנבואה טוענת על ידי הישרים שבאמינים, או השקרנים ביותר, ואין זה מתבלבל בזה חוץ מהבורים שבבורים, אבל הראיה על תנאיהם מבטאת אותם, ומביאה אותם לידיעתם, והרי. להבחנה בין האמת לשקרן יש דרכים רבות ללא טענת הנבואה, אז מה דעתך על טענת הנבואה

לשני הביטויים הללו מאבן תימיה ואבן אבי אל-עז אל-חנאפי, ירחם ה' עליהם, יש משמעות נפשית יפה ומציאותית מאוד. כיוון שהפרק על הנבואה הוא טענה של ידיעה ספציפית, ומי שמודיע על ידיעה זו הוא או אמת או שקר, וניתן להבחין בקלות את ההבחנה בין אמת לשקר בטענות גדולות, והונאה בה כן. לא להמשיך עד שזה יתגלה.

הכרת הביוגרפיה ותנאיו של מוחמד עליו השלום והברכה מלמדת שאין הוא יכול להיות שקרן בתביעת הנביאות שלו, שכן האויב והחבר מעידים עליו שהוא איש מוסר מושלם, אבירות ויושר, וכי ידוע שהוא דובר אמת בנאומו מאז נעוריו.

ולפני שאלוהים שלח אותו עם המסר, הוא חי חיים שלמים בין עמו במכה, שבהם הוא זכה לכינוי "אל-סאדיק אל-אמין", ואמר להם כשעלה לאל-צפא וציווה לראשונה על המסרמה דעתך אם אספר לך שסוסים יצאו למרגלות ההר הזה; השתכנעת? אמרו: לא ניסינו שקר נגדך! אמר: אני מזהיר לך לפני ייסורים קשים.

שכאשר ענן אפל כיסה את מדינה בשמועות שווא המאשימות את עיישה, אשת הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בניאוף, והנביא עליו השלום והברכה, סבל מכך נזק חמור, ו הייסורים גברו והמצב החמיר, אז מה עשה עליו הנביא שלום וברכות ה'? אם הקוראן נכתב על ידו, מדוע הוא לא לקח יוזמה לזכות את אשתו מהאשמה הזו, ואנשים יאמינו לו!

מדוע המשיך להתייעץ עם מלוויו בנושא, ומדוע פנה לעם, והכריז כי ראש המרד אבן עוביפגע בו במשפחתו, ולמרות כל זאת אינו מייחס דבר מכך לאלוהים. כל יכול? עד שהגיעה אליו הגילוי לאחר זמן מה שזיכה את עיישה, ישמח ה' בה.

כשאבו סופיאן נסע לסוריה לפני התאסלמותו, והראש והמנהיג של קוריש היה נגד שליח האלוהים, זימן אותו הרקליוס, הרומאי הגדול, ללמוד ממנו את החדשות על מוחמד עליו השלום. אבו סופיאן השיב: לא. אמר לו הרקליוס דבר חכם: "אשאל אותך אם האשמת אותו בשקר לפני שאמר את דבריו, אז הזכרת שלא; אז ידעתי שהוא לא יעזוב לשקר לאנשים, ולשקר לאלוהים".

ליקוי החמה ביום שבו מת אברהם בן הנביא שה' יברך אותו וישן לו שלום, אמרו העם: השמש ליקלה בגלל מות אברהם. What was the response of the Prophet Muhammad ﷺ to this statement? האם הם תמכו בזה? או

לפחות לשתוקבמקום זאת, הוא הטיף ביניהם, תיקן תפיסה מוטעית זו, מהלל את אדונו, בוראו ומאסטר שלו, ואמר: "השמש והירח הם שניים מסימני אלוהים.

בין העדויות לאמיתותו עליו השלום, הוא שהעביר את הקוראן כולו למרות שיש בו פסוקים של חרפת אלוהים אליו; מהו אלוהים גלוי, ואתה מפחד מאנשים, ואלוהים יותר ראוי שתפחד ממנו

אם מוחמד לא היה באמת שליח האל, האם הוא היה מעביר את הפסוקים הללומה מכריח אותו לומר את המילים הללו שאנשים יקראו עד יום התקומה חוץ מזה שהוא מצווה לתקשר זאת

שנית: הוכחות הקוראן לאמיתות הנבואה שלו:

הקוראן הזה, שהנביא עליו השלום והברכה הוציא לעם הוא העדות וההוכחה הגדולה ביותר לאמיתות נבואתו, ושהוא מאלוהים, ולמרות שהוא, אם הם רוצים לבטל. קריאתו - להביא כמותו, דווקא עשרה פרקים כמוהו, או אפילו סורה אחת, אז יעדיפו להילחם בו ולא לבוא עם סורה; כי הם לא היו מסוגלים לעשות זאת, כשהמניעים החזקים ביותר היו אנטגוניזם עז וטינה לתבוסה,

ועם הזמינות והזמינות של כל הסיבות שבאמצעותן הם יכלו לעמוד בקצב עם מה שהומצא מהדיבור האנושי, לא משנה כמה הוא רהוט. אולי.

הוא מאתגר אותם, ובנוסף לכך הוא אומר להם שהם לא יעשו את זה, ושעדיף להם להימנע מייסורי האש כי זה נכון! אימפוטנציה הייתה התשובה שלהם, וזו עדות לכך שהקוראן אינו מבני אדם.

ועוד דברכלומר, בקוראן יש חדשות חותכות וחד משמעיות על הבלתי נראה שאף אדם יומרני שווא לא יוכל להעז להמציא; כי אם זה לא ייפול, זה יהיה עדות מספקת לשקר שלו, וזו תהיה סיבה למלוויו לעזוב את האמונה כי הוא שיקר להם! במיוחד שהוא לא צריך להגיד את זה והם עקבו אחרי זה, או לפחות הוא יכול להזכיר חדשות עתידיות בצורה לא מאומתת, או במונחים שאפשר לפרש; כי ההרפתקה כאן פירושה אובדן ההזמנה כולה במקרה של תבוסה, אבל אין מצב, זה הכל אם הקוראן היה מוחמד עליו השלום, אבל זה מאלוהים הכל יכול, אז אל תתפלאו לקרוא בו את ההבטחה הגרנדיוזית הזו, הסגנון החזק, האישור המודגש.

אז דבריו, תהילה לו, יעזרו לו. המשמעות: נביאו מנצח. המצפון שייך למוחמד, שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום.

כמו כן, הקב"ה אומראכן, אנחנו אלה שהורדנו את הזיכרון ונשמור אותו

בפסוק יש מספר הצהרות מילוליות על שינון הקוראן האציל, והן חדשות לגבי העתיד, והבטחה זו התגשמה, למרות ההתקפות הרצופות על האיסלאם והמוסלמים החל משליחותו של הנביא.until our time.

טת האדיר, הרחמן.

השאלה כאן היא: מה אם המלחמה הזו לא תפרוצמה אם זה יתפרץ, אבל התוצאה הייתה לטובת הפרסיםבמקום זאת, מה אם הרומאים היו מנצחים, אבל אחרי או לפני פרק הזמן שצוין

בין ההוכחות בקוראן יש את הסיפורים על אומות קודמות: והם בין העדויות הגדולות. הערבים באותה תקופה לא ידעו את פרטי סיפורי הנביאים עם עמם, ובאשר לאנשי הספר, יש להם בספריהם משהו מזה, והסכמה זו היא אחד מסימני הבריאות והחוזק. ,

לא להיפך כמו שחושבים, כמו שלא כל הסיפורים בקוראן נמצאים בספריהם. בנוסף לעובדה שבהקשר של הקוראן אין שום דבר שמתקן חלק ממה שיש להם, אז איך אדם אנאלפביתי שלא קורא ולא כותב וחי באמצע מכה

יכול להמציא את כל זהעם יופי בהגשה, ורהוט בקריינות, ורהוט בתיאור, ושיעור בסיום, וזכרון בראשית, שלא יתכן לאדם שקרא את כל מה שכתבו האומות. לבד אדם שלא קרא עיתון אחד בחייו עליו השלום.

לכן, אנו מוצאים שאלוהים הכל יכול מתייחס למשמעות זו בהקשר של סיפורי הקוראן, וכמה יפים פסוקים אלו לאחר סיפור משה:

מזהיר לפניך, כדי שיזכרו

כמו כן, בסיפור נח, אמר אלוהים הכל יכול: אלו חדשות על הנסתר אשר גילינו לך. לא הכרת אותם ולא את עמך לפניהם

ישנם היבטים נוספים של האינדיקציות של הקוראן על נבואתו של מוחמד עליו השלום, שאני משאיר מלבד הפיכתה לארוכה ומשעממת.

שלישית: הוכחה לשלמות החקיקה, האמונות והנימוס שהגיעו מלשונו עליו השלום

המשפטנים, המודרניסטים, ההיסטוריונים, הפרשנים ופרשני החדית' עדיין לא סיימו - וחרגנו מארבע עשרה מאות שנים מתקופת המכתב

- לחלץ אוצרות מטקסטים של הספר והסונה, והספריות הענקיות אינן מכילות יותר. מה הפיקו חוקרים בתחום אחד של טקסטים משפטיים כמו פסקי דין, למשל, ותמצאו אלפי ספרים באחד מפרקי הדת, וכולם מבוססים על טקסטים של הספר והסונה ש- הגיע שליח ה' עליו השלום והברכה.

ההוכחה אינה קשורה לשפע, כי אם לקיפות, היקפים, תוקף ושלמות, והגדולה משלימה כשזוכרים שהשליח האצילי הזה היה עסוק בעשרים ושלוש השנים - תקופת נבואתו - ביצירות שהיו. עמוס הרים.כולל חיפוש מחסה, ומעקב אחר ענייני חבריו החלשים במכה, לאחר מכן הגירתם לחבש, ולאחר מכן מעבר לעיר שבה היו השליט, השופט, המטיף, האימאם ומפקד הצבא

והיו לו תשעה בתים, והוא פלש כעשרים פשיטות, בהן איבד מספר רב מחבריו, ואיבד שם את דודו, בן דודו ואדונו; מתי הוא יתמסר להמצאת מערכת חקיקה משולבת זו, אלא אם מדובר בהתגלות שאלוהים גילה לו!

ואם תסתכל על מה נושאים הטקסטים של שני ההתגלות בפרק על תכונותיו של אלוהים, האדרתו וזיכרונו, די בכך שמי שהעביר אותם היה נביא שנשלח מאלוהים. בתור הדמיון האנושי, לא משנה כמה רחוק הוא ירחיק ויחשוב על הבורא, הוא לא יכול להגיע למלכות שבאה בקוראן ובסונה על אלוהים; הסיבה לכך היא שמקורו מאלוהים מלכתחילה, ואף אחד לא מכיר את אלוהים יותר מאשר הוא עצמו!

אז תחשוב על סורת אל-פתיח, איאת אל-כורסי וסורת אל-איכלאס, ואז תסתכל על המוח האנושי המופשט האם אפשר לתאר את הבורא עם מה שבא בפסוקים האלה

בתחום האתי ומערכת הערכים ההתנהגותית בקוראן ובסונה מוצאים אינטגרציה, יופי, צדקה ורפורמה לפרט בעצמו ולחברה, ולחלק מזה התייחסתי בספר תמונה מלאהתחת הכותרת מה מספק החדית' של הנביא להתנהגות אנושית

כתב ד"ר מוחמד דראז, רחם עליו אלוהים הכל יכול כתב ספר גדול בשם החוקה המוסרית בקוראןואת ספרי הסונה. גדושים בפרקי צדקה, יחסים וספרות; עד שהמודרניסטים ייחדו אותו בספריםעצמאי; כמו ספר הספרות הייחודית של האימאם אל-בוכרי, ששיחותיו עלו על אלף חדית'ים

רביעית: הוכחה לנסים חושיים:

הדיווחים של אנשי האמת, הידועים בצדק ובשליטה, עם שרשראות של מספרים הקשורים לתקופת הנבואה, על כך שמספר סונות קוסמיות נקטעו בפני השליח מוחמד, יברך אותו ה' ויעניק לו שלום, במצבים רבים. שהחוקרים ליקטו בספרים בודדים הידועים בשם עדות הנבואהוהבהם: אנשי המסגד שמעו את קול הנביא ההשתוקקות לגזע הדקל שעליו נשען הנביא עליו השלום והברכה.

בדרשות, לאחר שעזב אותו ותפס את מקומו כדוכן, לרבות: העצים נעו והובילו אליו בידיו כך שהנביא, זה אחד המצבים הרבים, ומי שרוצה עוד, שיעיין בספר כיווני הנבואהמאת אלביחקי, והפרקים על מידותיו של הנביא עליו השלום, ועדות הנבואה מספרי הסונה בכלל.

ואי אפשר להכחיש את ההמשכיות המוסרית הזו של החדשות אלא בהכחשה שהחדשות האמיתיות הן מקור לידע, ושחוקרים בדיסציפלינות משפטיות, טבעיות וחברתיות שונות מדברים על עובדות היסטוריות הקשורות למדע שאליו הם משתייכים, אך מקורן היה. בחדשות האמיתיות האלה, אז מה הופך את זה למקובל שם ולדחוי כאן

אדרבא, לחדשות על ניסים יש סטנדרטים של קבלה שאינם זמינים ברבים אחרים, שכמעט אף אחד מהעם דוחה, כמו התהילה של אריסטו בהיגיון, חטים אל-תאי על נדיבות, ואבן סינא לפילוסופיה.

אם נכלול את הוכחת הניסים עם ההוכחות הקודמות, העניין מתבהר, והספק מתמעט, מתכווץ ומצטמצם, עד שהוא גווע.

חמישית: עדות לחדשות על הנבואות הקודמות שחזוהו עליו השלום:

וגם הוא, תהילה לו, אמר לנו שאנשי הספר עיוותו את מה שהיה בידיהם, אבל העיוות לא השפיע על כל מה שגילה ה', אלא נשאר איתם משהו מהאמת, ומדהים ש העיוות לא היה מוגבל למה שהיה לפני זמנו של הנביא מוחמד בלבד, אלא העיוות התרחב מעבר לזה שבתרגומי התנ"ך לערבית.

ועם כל זה; חוקרים וחוקרים מוסלמים ניסו להדגיש מספר טקסטים, בתוך התנ"ך,

הבשורה הטובה של שליח או מתווך שיבוא אחרי נביא האלוהים, ישוע עליו השלום.

וטקסטים אחרים המתארים את האומה או המדינה שלו.

למעשה, ישנם טקסטים שלדעתם מכילים אמירה להזכיר את שמו של הנביא עליו השלום, אך הם עיוותו בפירוש או בתרגום, למשל:

מה בא בבשורה יוחנן פרק טז, סעיפים עד

דבר ישוע עליו השלום: ועתה אני הולך אל מי ששלח אותי, ואף אחד מכם לא שואל אותי: לאן אתה הולךאבל בגלל שאמרתי לכם את זה, מילא צער לבכם. אבל אני אומר אתה האמת: עדיף לך שאני אלך, כי אם לא אלך, זה לא יבוא אליך." המנחם", אבל אם אלך,

אשלח אותו אליךעד שאמר "אני יש לך גם הרבה דברים להגיד לך, אבל אתה לא יכול לשאת אותם עכשיו. אבל כשרוח האמת הזו תבוא, הוא ידריך אותך לכל האמת, כי הוא לא מדבר בעצמו, אלא כל מה שהוא ישמע הוא ידבר, והוא יגיד לך את הבאות, הוא יפאר אותי, כי הוא ייקח את מה ששייך ויגיד לךנגמר.

וזו בשורה טובה למי שבא אחריו, שתיאורו הוא שאינו מדבר בעצמו, אלא מדבר לפי מה שהוא שומע, ומודיע על הבאות. זהו תיאור המזכיר לנו את דבר ה'.

זה שונה ממה שהוזכר על ידי מספר חוקרים, ביניהם ד"ר מונקית אל-סקר - המתמחה בסעיף זה - לגבי משמעות המילה המנחםוכי מדובר בתרגום לא מדויק של הטקסט המקורי ביוונית. פרקלטהושהמשמעות המדויקת ביותר של המילה היוונית היא: מי זוכה לשבחים רבים, אז השם מעיד על זה אחמד מוחמדאו אלחמידולא המנחם, זה יהיה - אם נכון - בין העיוותים שלהם.

וכן בתנ"ך, אזכור מכה בשמה הנזכר בקוראן בכהבתהילים ל"ד מספר ו' אנו מוצאים שנאמר: אשרי יושבי ביתך עד עולם. גם בברכות מכסים יותרוהם הולכים מכוח אל כוח

ובנוסח הערבי המקובל באותו מקום הוא אומר כל הכבוד ליושבים בביתך. ג'בלובנוסח הישועי: אשרי יושבי ביתך, כי לא מפסיקים לשבח אותך... אשרי מי שגאוותם בך ובלבם היא עולה אליך, אם עוברים בעמק בלסן עושים ממנו נובעים) אז הנה שלוש נוסחאות ערביות שונות, שכולן סותרות את הגרסה האנגלית שבה היא נכנסה:

כשהם עוברים בעמק הבאקההטקסט כאן מזכיר את בקהבצורה של שמכפי שהוא התחיל באות גדולהזה גם במספר גרסאות באנגלית.

באנציקלופדיה לתנ"ך אנו מוצאים בו דיבורים על אל-בלסןהכלולים באחת הגרסאות הערביות: באשר לבלזם האמיתי שהוזכר על ידי המחברים הקדמונים, זהו הבלסם של מכה, שמצרים עדיין מייבאת ממנו. חצי האי ערב, כפי שהיה בעבר

כמה חוקרים ציינו שהביטוי הם הולכים מהר להרמתייחס למסע בין סאפא למארווה, ואלוהים יודע הכי טוב.

וסיים במקום אחר בתנ"ך, בו באה הטפת אור הזורח מהרי פארן - שהם הרי מכה - בדברים ל"ג א-גזו הברכה שבה משה רבנו. איש האלוהים, ברך את בני ישראל לפני מותו, ויאמר: בא ה' מסיני ויקם להם מסעיר, ויזרח מהר פארן, ובא ממספר רב של המקדש ומימין לו. אש חוקית, אז אהב את העם, כל קדושיהם בידך, והם יושבים לרגליך, מקבלים את דבריךדברים ל"ג, א-ג.

ובספר חבקוק בג-גה' שמעתי את דבריך ונחרדתי ה' מלאכתך בתוך השנים שאני מחיהאה, בתוך השנים שידע, בכעס זכור לרחמים, בא ה' מתמן, והקדוש ברוך הוא מהר פארן. סלע. הוד מלכותו כיסתה את השמים, והארץ התמלאה בשבחו.

ד"ר אמר. המושיע של הסקה. המקומות שבהם מוזכרים "פרגן" בתנ"ך מצביעים על כך שהוא ממוקם במדבר פלסטין בדרום, אך התורה מזכירה גם כי ישמעאל הועלה במדבר פרן ראו: בראשית, וידוע היסטורי שהוא גדל במכה אל-מוקארמה בחיג'אז, המוסלמים רואים בטקסט נבואה

על הופעתו של ישו עליו השלום, בסיר שבפלסטין, ולאחר מכן מוחמד עליו השלום. , בהר פארן, לשם הוא מגיע עם אלפי טהורים, הנתמכים על ידי חוק ה' הכל יכול.

הדבר מאושר בשליח אלוהים לדברים:

שהר פארן הוא הר מכה, בו ישמעאל ישמע, אומרת התורה על ישמעאל: ה' היה עם הנער, אז הוא גדל, חי במדבר, גדל כקשת, וישב במדבר פארן, ו אמו לקחה אותו לאשה מארץ מצריםבראשית כאב-כא.

הימצאותו של אזור בשם פארן בדרום סיני אינה מונעת את קיומו של פארן אחר, אלו שאוכלס ע"י איסמעיל. כך למשל הוזכר כי השם סעיר ניתן לאזור הנמצא בארץ אדום, הנמצא כיום בירדן, וזה חזר על עצמו במקומות רבים

בספר, וזה לא היה שפעם מונע את הניתן לשם להר באמצע פלסטין, מערבית לירושלים, בארץ שבט יהודה. ראה: יהושע

אנו עשויים לשאול את המתעקשים שפארן הוא פארן של סיני: מיהו הקדוש ברוך הוא שהאיר מאותו ההר שאינו קשור ולו במעט לאף אחד מהאירועים החשובים של האנושות, אז על מי הוא האיר

לא מקובל לומר שהכתוב מדבר על עניין עבר, שכן ביטוי של דברים עתידיים בזמן עבר נהוג בלשון הקודש קאט.

ואנחנו אומרים: לא ייחד את הר פארן מבלי להזכיר את שאר ההרים אם העניין היה רק התייחסות להפצת כבוד ה', כפי שטענו כמה סופרים יהודים, כי כבוד ה' לא נעצר בגבול פארן או הר סאיר.

מה שמאשר שהעניין קשור לנבואת הדיבור על אלפי קדושים, והדת מכנה אותם "מלאכים טהורים" לפי כמה תרגומים. כלומר: החסידים הטהורים, כמו שמילה זו משמשת ומשמעותה: החסידים, כמו שבא בספר התגלות כי מיכאל ומלאכיו נלחמו בדרקון, והדרקון ומלאכיו נלחמוהתגלות יבמתי היה פארן עד לאלפי אנשים טהורים כאלה חוץ מהופעת מוחמד עליו ועל חבריו השלום והברכה

ומה שבא בספר חבקוק תומך באמירת המוסלמים כשהוא אומר: "בא הקב"ה מתמן, והקדוש ברוך הוא מהר פארן. סלע. מלכותו כיסתה את השמים, והתמלאה הארץ בשבחו, והוא. היה מאיר כאור. קרן אור הייתה לו מידו, ושם נסתר כוחו, לפניו הלכה המגיפה. ולרגליו יצאה הקדחת, עמד ומדד את האדמה, והביט והגוים. רעדחבקוק

הטקסט הוא עד שיש נבואה משכנעת שזורחת כמו אור, וממלאת את האופקים בקול הקריאה לתפילה של הנביא הזה בשבח.

תמן, כפי שמציינים עורכי התנ"ך, היא מילה עברית שמשמעותה: "הדרום". לכן, הנוסח הקתולי של התורה אומר: ה' בא מהדרום, והקדושים מהר פארןומאז. הנמענים נמצאים בפלסטין, הגילוי המובטח מגיע מדרום; המשמעות: מחצי האי ערב יקום הקדוש ברוך הוא בהר פארן. מכל זה, הקדוש ברוך הוא שהאיר בהרי פארן הוא נביא האסלאם, ולכן מתגשמות בו כל התכונות הנזכרות לנביא פארן, ואינן מתממשות באף נביא אחר מהנביאים הנכבדיםבְּקִצּוּר נִמְרָץ.

בין הספרים בחלק זה:

הבשורות ותורת האסלאם ושליחו עליו השלום. נסראללה אבו טאליב.

הם מוצאים את זה כתוב. מאת פייסל עלי אל-קמלי.

העדות הגדולה ביותר לנבואה היא הקוראן האציל, ספר האלוהים שאינו מסוגל לראשון ולאחרון.

שליח ה', יהי רצון ושלום ה', אומראין נביא מנביא, אבל ניתנו לו מספר אותות, אנשים כמוהו האמינו בו, אבל מה שניתן לי היה התגלות שאלוהים גילה לי, אז אני מקווה שהכי יעקבו אחריי ביום התחייה

אבן חג'ר אמר על פשר דברו: זה היה רק גילוי שניתנה "כלומר, הנס שלי שנתגרתי בו הוא הגילוי שנגלה לי, שהוא הקוראן. ."

ואז הוא - ירחם עליו ה' - הפנה את תשומת הלב לכך שהחדית' לא נועד להגביל את ניסיון, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, לנס הקוראן האציל.

אבן קת'ר אמר במשמעות החדית': "פירוש הדבר שנס כל נביא נכחד עם מותו, והקוראן הזה הוא הוכחה מתמשכת לנצח, נפלאותיו לא נגמרות, והוא לא נברא ע"י שפע של תשובות, והמלומדים אינם מסתפקים בכך. ומי [שמבקש הדרכה ממישהו אחר, הקב"ה יוביל אותו שולל

אבן אל-קיים אמר בהקשר לשיחתו על ניסי הנביאים: "והנס הגדול ביותר הוא ספר נצחי, רענן וללא שינוי, ולא [נשתנה ממנו דבר

על הנס הגדול הזה ערער ה' הראשון והאחרון, וקרא להם לעלות כמותו כשטענו שהקוראן מדבריו, יהי רצון ושלום ה' עליו, כך הקב"ה. אמר: [או אומרים שאתה אומר את זה, אבל הם לא מאמינים

כאשר הפוליתאיסטים לא הצליחו לייצר דומה לזה, הקוראן תגר אותם להמציא עשר סורות כמותו שנבדו מעצמם, אמר הקב"ה: [או אומרים שהוא זייף את זה

אבן קת'ר אמר: "הקב"ה הראה את הבלתי ניתנת לחיקוי של הקוראן, ושאין איש יכול לייצר דומה לו, ולא עשרה פרקים בדמותו, ולא סורה כמותו, כי דברי ה'. הקב"ה אינו דומה לדברי יצורים, כשם שתכונותיו אינן דומות לתכונות של דברים מודרניים, ומהותו אינה דומה

כשלא הצליחו להמציא עשר סורות, הקוראן תגר עליהם להמציא סורה אחת, אמר הקב"ה: ואם יש לכם ספק במה שגילינו לעבדנו, אז הביאו סורה כמותה. וקרא לקדושים שלך מלבד אלהים אם אתה אמת] (אלבכרה: כג

אל-תברי אמר: "בין עדויותיו של מוחמד, יהי רצון תפילתו ושלום ה' עליו, על אמיתותו, והוכחתו לאמיתות נבואתו, וכי מה שהוא הביא ממני [הכוונה מאלוהיםהוא חוסר היכולת. של כולכם ושל כל עוזריכם ותומכיכם לבוא עם סורה כמוה.לא הצלחתם לעשות זאת - ואתם אנשי המיומנות ברהיטות ורהיטות - אתם יודעים שאחרים אינם מסוגלים לכך יותר מזה. הקוראני מגיע למטרתו כאשר הקוראן אומר שחוסר היכולת של הפוליתאיסטים לחקות את הקוראן ולייצר משהו כמוהו הוא חוסר יכולת קבוע וללא הפרעה, אז הוא אומר: אם אתה לא עושה, אתה לא יעשה כןאלבכרה: כד

אמר אלקורטובי: "אמרתו: ולא תעשה תעיר אותם ותניע את נפשם, כדי שחוסר יכולתם לאחר מכן תתחדש.

וכאשר מוסילימה רצה להתנגד לקוראן, אלוהים ביזה אותו והבייש אותו, ולכן דבריו היו נושא ללעג של אנשים חכמים והסתייגות של רטוריקאים, כפי שאמר: "הו צפרדע, תהיה טהור כפי שאתה מנקה, גם לא. מים אתה מבין, ולא שותה אתה מונע."

הוא גם אמר בניגוד לקוראן: "האם לא ראית כיצד נהג אדונך עם אישה בהריוןהוציא מקיבה נשימה ממהרת, מבין הסדינים של הבהמה שלה."

ולגבי אלנדר בן אלחרית, הוא היה רהוט ורהוט בקורייש, והוא מצא את הדבר המצחיק כשאמר: "החקלאיות הן יבולים. הקוצרים קוצרים.

וכאשר רצה הסופר אבן אל-מוקפאה להתנגד לקוראן, אמר: אני מעיד שזה לא סותר, וזה לא מדבר אנושי.

כמו כן, יחיא אל-ע'זאל עשה את האנדלוסי הרהיט והרהוט.

ואלוהים הגדול דיבר אמת: אמור: אם האנושות והג'ין היו מתאספים כדי לייצר כמותו של הקוראן הזה, הם לא היו מייצרים כמותו, אפילו אם היו זה לזה כעוזריםאל- ישרא

אמר אבן סעדי: "כיצד יוכל יצור עפר לשאת את דיבורו כדברי אדון האדונים.. זה לא באפשרות, ולא ביכולתו של האדם, וכל מי שיש לו טעם וטעם. ידע בסוגי הדיבור, אם הקוראן הגדול הזה נשקל על ידי חוץ מדברי רטוריקאים, נראה שיש לו את ההבדל

אויבי הקוראן הכירו בגדולתו של הקוראן, וצווארם הושפל כששמעו אותו מפסוקיו המדויקים, אז הנה אל-וואליד בן אל-מוג'ירה, אמן הקוראיש, שומע את הנביא , עליו השלום והברכה, באמירת הקב"ה: אנ-נחל

הוא אומר את אמירתו המפורסמת: "בשם אלוהים, מה שהוא אומר זה מתיקות, ויש לה מתיקות, והיא פוריה למעלה, נשפכת למטה, והיא עולה למעלה ולמעלה, והיא משמידה את מה שמתחתיה."

כשבא אוטבה בן רביע אל הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. הנביא, יהי רצון ושלום ה', קרא לו את תחילת סורה פוסילת, אז הוא חזר לקוראש באומרו: באלוהים, שמעתי משפט שלא שמעתי עליו מעולם, ובפי אלוהים, זה לא. [שירה, קסם או חיזוי עתידות. בזה, באלוהים, הם יהיו בזכות אמירתו, ששמעתי עליה חדשות."[12

גם בעידן המודרני, המזרחנים הצודקים היו עדים לגדולתו של הקוראן, ודבריהם תיעדו יותר הערצה ותדהמה כלפיו.

ומדברי המזרחן פון האמר בהקדמה לתרגומו לקוראן אמר: "הקוראן הוא לא רק חוקת האסלאם, אלא הוא פסגת הרהיטות הערבית, והסגנון המדהים. של הקוראן מעיד כי הקוראן הוא התגלות מאלוהים, וכי מוחמד הפיץ את סמכותו על ידי הנאום המופלא. זה לא יכול היה להיות פרי פומלה אנושי

פיליפ חיטי אומר בספרו "איסלאם הוא דרך חיים": "סגנון הקוראן שונה מאחרים, הוא אינו מקבל השוואה לסגנון אחר, ואי אפשר לחקות אותו, וזה בעצם נס הקוראן. "מכל הניסים, הקוראן היה הנס הגדול ביותר."

באשר לג'ורג' האנה, הוא אומר בספרו "סיפורו של האדם": "אם המוסלמים רואים בנכונות הקוראן תוצאה בלתי נמנעת של חשיפת הקוראן ואינו מכיל.האם התנ"ך הטיף למוחמדלמושיע הסאקארהאל תטעו, כי גם הנוצרים מכירים בנכונות זו, ללא קשר אם זה בית או חפץ, והם מתייחסים אליו כדי לצטט את השפה הנכונה שלו בכל פעם שמשהו מהשפה קשה להם.

הפילוסוף הצרפתי אנרי סרויה אומר בספרו "הפילוסופיה של המחשבה האסלאמית": "הקוראן הוא מאלוהים בסגנון נשגב ונשגב שאינו תואם לסגנון של בני אדם".

באשר למזרחן בלאשיר, הוא לא חסך מאמץ בהוקעת הקוראן ונגד הקוראן בספרו "הקוראן האציל", אך האמת גברה עליו. לדבריו, "הקוראן אינו רק נס ב תוכנו והוראתו, הוא יכול גם להיות, לפני כל דבר אחר, יצירת מופת ספרותית נפלאה; מתעלה על כל מה שקודש על ידי האנושות והוקיר על ידי חפצים."

נדיבות הקוראן והדר של שיטותיו סנוורו את הסופר המזרחי גתה, שרשם ב"דיוואן המזרחי של המשורר המערבי" עדות זו לקוראן: "הקוראן אינו דיבורו של האדם. יצורים.

כמה מזרחנים דיברו על המהפכה הגדולה שחולל הקוראן בערכים החברתיים והמוסריים של הערבים, וכיצד היא הפכה אותם ואת שאר העמים שנכנסו לאיסלאם לאומה של ציוויליזציה ומנהיגות במשך מאות שנים. מרסל פויארד אומר בספרו "האנושיות של האיסלאם": "הקוראן מעולם לא נועד לרפור את האתיקה של הערבים הפרה-אסלאמיים, להיפך, הוא נושא את השריעה הנצחית והשלמה, התואמת את המציאות האנושית. צרכים חברתיים בכל עת.

ולד אוראנט אומר ב"סיפור הציוויליזציה" על הקוראן: "היה לו הקרדיט הגדול ביותר על העלאת הרמה המוסרית והתרבותית של המוסלמים, והוא זה שקבע בהם את כללי הסדר החברתי והאחדות החברתית, שהסית אותם

למלא אחר הכללים הנכונים, ושחררו והקימו לתחייה את נשמותיהם של העלובים בכבוד ובכבוד, ונוצרו בקרב המוסלמים יש להם מידה של מתינות והתנזרות מתשוקות, שאין שני להן בשום חלק של העולם המאוכלס באדם לבן.

המזרחית האיטלקית לורוויציה וגליירי אומרת בספרה "הגנת האיסלאם": "ההתפשטות המהירה של האסלאם לא הושגה לא בכוח ולא במאמץ המתמשך של המיסיונרים. אלוהים, דבר האמת, הוא הנס הגדול ביותר שהיה מוחמד. מסוגל להציג בפני המהססים בארץ זו

מה שהדהים את המדענים היה הנס המדעי של הקוראן, והידע שהוא מכיל, אליו הגיעה האנושות במהרה הודות לטכנולוגיה מדעית מודרנית. חוקרים אלה רשמו עדויות הוגנות נגד הקוראן הגדול.

אנחנו מתחילים עם פרופסור יושיודי קוזאן, מנהל מצפה הכוכבים של טוקיו, שאומר: "הקוראן הזה מתאר את היקום מנקודת הקיום הגבוהה ביותר, אז כל מה שמולו מתגלה. הוא שאמר את הקוראן הזה, כלומר. , אלוהיםרואה הכל ביקום הזה, שום דבר לא הוסתר." עליו ".

באשר לפרופסור שרדר, מדען הים הגרמני, הוא אומר בסימפוזיון של מדעני ים שאורגן על ידי אוניברסיטת המלך עבדולעזיז בג'דה: "מה שנאמר למעשה לפני מאות רבות של שנים בקוראן הקדוש הוא האמת של מה שמדענים מגלים היום. כל העמים".

ופרופסור דרגה פראסד ראו, פרופסור לגיאולוגיה ימית באוניברסיטת המלך עבדולעזיז, אומר, בהתייחס לאמירתו של אלוהים בקוראן על חשכת הימים והגלים הפנימיים שלהם, הוא אמר: "קשה להניח שסוג זה של ידע היה קיים באותה תקופה לפני 1400 שנה, אבל יש דברים שעוסקים ברעיון כללי, אבל לתאר את הדברים האלה בפירוט רב מאוד קשה, אז זה בהחלט לא מדע אנושי פשוט, האדם הפשוט לא יכול להסביר את התופעות הללו בכמות כזו של פרט, אז חשבתי על כוח על טבעי מחוץ לאדם, זה הגיע מידע ממקור על טבעי.

בוועידת קהיר לספירהעל הניסים המדעיים, הציג פרופסור פלמר האמריקני מאמר שסיכם באומרו: "אני לא יודע באיזו רמה תרבותית היו אנשים בזמן מוחמד לו שלום], ואיני יודע באיזו רמת ידע הם היו. תנאי הקדמונים והרמה המדעית הצנועה, שאין לה את היכולות הללו, אין ספק שהידע הזה שאנו קוראים כעת בקוראים הוא אור מהידע האלוהי שהתגלה למוחמד.

ואנו מסיימים את סיורנו בנס המדעי של הקוראן בדיבור על החדית' של הקוראן על התפתחותו ויצירתו של העובר, ומצטטים את עדותו של פרופסור מרשל ג'ונסון, ראש המחלקה לאנטומיה ומנהלו. ממכון דניאל באוניברסיטת תומס ג'פרסון בפילדלפיה, ארה"ב. כדי להתמודד עם דברים שאני יכול לראות ספציפית, אני יכול להבין את האמבריולוגיה ואת התפתחות הביולוגיה, אני יכול להבין את המילים שמתורגמות עבורי מהקוראן.. אני לא רואה כלום, אני לא רואה סיבה, אני לא רואה עדות לעובדה שמפריכה את הרעיון של הפרט הזה מוחמד עליו השלוםשלוםשבטח קיבל את המידע הזה מאיפשהו, אז אני לא רואה שום דבר בסתירה לתפיסה שהתערבות אלוהית נכללה במה שהוא היה מסוגל להעביר".

פרופסור קית ל' מור, מחבר הספר המפורסם, הנחשב לעיון מאושר במכללות לרפואה בינלאומיות יהי רצון ה' ממנו, יהי רצון ושלום ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום"שלבי בריאת האדם", מוסיף את מה ששמע על ניסי הקוראן באמבריולוגיה: מתברר לי שהראיות הללו בהחלט הגיעו למוחמד מאלוהים, כי כל המידע הזה נחשף רק לאחרונה ואחרי כמה מאות שנים, ו זה מוכיח לי שמוחמד הוא שליח האל.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר אָמַר: וראו אלו שניתנו ידיעה שמה שהתגלה לך מאדונך הוא האמת והמדריכה לדרכו של ' אמר הקב"ה: והעלינו לך את זכרונךהסבר ד.הגבור, המהלל

זה הושג... כפי שכולם יודעים, מוחמד, עליו השלום, הוא הבן אדם המוזכר ביותר על פני הגלובוס, אין מי שמוזכר יותר ממנו. הקריאה לתפילה נמשכת מסביב לשעון על פני האדמה.... ברגע שהקריאה לתפילה מסתיימת במקום אחד, היא מתחילה במקום הבא, וכך הלאה עד שהיא חוזרת שוב לאותה נקודה.. .. לכן המשפט "אני מעיד שמוחמד הוא שליח האלוהים" חוזר על עצמו בקול רם וקולני מסביב לשעון בכל חלקי העולם... זאת מלבד התפילה המתמשכת של המוסלמים על מוחמד, יהי רצון שתפילת אלוהים ושלום עליו, בתפילותיהם, בהתכנסויותיהם ובכל ענייניהם. וקריאה שלהם בקוראן האציל שאלוהים הכל יכול גילה לו, כמו גם קריאתם של החדית'ים שלו והביוגרפיה שלו, הלהיטות שלהם לעקוב אחר הסונה שלו ועוד אינספור דברים...

מדריך שני:

סיפורו של אבו להאב, דודו של השליח, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, בו התגלתה סורה בקוראן האציל בשם סורת אל-מסד. בו מספר האל הכול יכול שאבו להאב ואשתו הם מבני הגיהנום... עניין זה התגשם ואבו להאב מת בחוסר אמון, למרות שירידת סורת אל-מסד ומותו של אבו להאב היו יותר מ. עשר שנים.... איך ידע מוחמד, ה' יתברך וישן לו שלום, כי איבלהאב ימות ככופר ולא ייכנס לאיסלאםלמרות שחלק גדול מאויביו, יהי רצון ושלום ה', התאסלמו, כמו אבו סופיאן, יהי רצון אלוהים ממנו, שהיה מנהיג הפוליתאיסטים בקרב אוהוד ובקרב על. התעלה... ובכל זאת הוא אימץ את האיסלאם... איך ידע הנביא, שה' יתברך וייתן לו שלום, שדודו, אבלהאב במיוחד, לא יתאסלם.… זוהי עדות ברורה לכך שהקוראן הוא מהיודע הכל של הבלתי נראה, תהילה לו, ולא מבני אדםסוג זה של מדע עתידי אינו יכול להיות ידוע על ידי בן א

מדריך שלישי:

לפני גילוי הפסוק האצילי הזה, חלק מהמלווים, יהי רצון אלוהים הכל יכול, להתנדב לשמור על הנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו... אבל לאחר גילוי דברי הקב"ה, ואלוהים ישמור עליך. מאנשים... הוא, יהי רצון ושלום ה', אמר לבני לוויה, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה מהם, "לכו, כי אלוהים הגן עלי." מסופר על ידי אל-חכים... כעת, אם הנביא, יהי רצון ושלום אלוהים, היה טוען שהוא נביא, האם היה לוקח את הסיכון הזה בהליכה ללא שמירה כאשר אויביו היו ערבים רבים ולא-ערבים בחצי האי ערב ומחוצה לו. הפוליתאיסטים במכה רצו להרוג אותו, כמו גם היהודים במדינה, החכמים בפרס והרומאים בלבנט,

כמו גם הצבועים ורבים מהערבים באי כולם רוצים להשיג את הנביא. אלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, כדי שהקריאה האסלאמית תסתיים לנצח.... האם היה לו, יהי רצון ושלום ה', אמון מוחלט כל כך בהגנתו של אלוהים הכל יכול עליו אם הוא לא היה קשור להתגלות. אחד מאלה שהתאסלמו אמר שהפסוק הזה היה סיבה להתאסלם שלו. כי השקרן מרמה את כל האנשים, אבל הוא לא מרמה את עצמו... אם הנביא, ה' יתברך וייתן לו שלום, לא היה בטוח שאלוהים הכל יכול יגן עליו, הוא לא היה לוקח את הסיכון הנורא הזה.

מדריך רביעי:

הביטחון המדהים שהפגין הנביא ברוך ה' וישן לו שלום במערת חירא... כשהפוליתאיסטים הגיעו לחור המערה וכמעט ראו את הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ואבו בכר אל-סידיק, יהי רצון ה' ממנו... הנביא, יהי רצון ושלום ה', אמר לאבו בכר: אל תהיה עצוב, כי ה' איתנו.... אבו בכר, יהי רצון ה', אומר: הסתכלתי ברגליו של ה'. פוליתאיסטים בזמן שהיינו במערה כשהם על ראשנו, ואמרתי: הו שליח אלוהים, אם מישהו היה מסתכל מתחת לרגליו, הוא היה רואה אותנו. הוא אמר:

מה אתה חושב, אבו בכר, מבין שניים, אלוהים הוא השלישי שבהםמסופר על ידי אלבוכרי ומוסלמי.... ד"ר גארי מילר, מיסיונר לשעבר שהתאסלם, אמר... הוא אומר בספרו המדהים הקוראן: לו הייתי בעמדת השליח, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, והוא אבו בכר נלכד במערה, כך שאם אחד הפוליתאיסטים היה מסתכל מתחת לרגליו, הוא היה רואה אותם. האם התגובה הטבעית לפחד של אבו בכר לא תהיה: זה משהו כמו "בואו נחפש מוצא מאחורי", או

"שתוק לגמרי כדי שאף אחד לא ישמע אותך", אלא השליח, יברך אותו ה' ויתן. לו שלום, אמר בשקט: "אל תהיה עצוב, אלוהים איתנו." "אלוהים איתנו." הוא לא יאבד אותנו." האם זו מנטליות של טוען שקר, או מנטליות של נביא ושליח הסומך על השגחת ה' הכל יכול בו?!

מדריך חמישי:

האדם, מטבעו, הוא הבן של סביבתו, החברה, התרבות שלו ושל מה שהוא רואה סביבו. לכן צריך לראות את הנביא, שה' יתברך וישן לו שלום, לדבר על מה שהוא רואה ושומע סביבו מתוך המורשת הפרה-אסלאמית העצומה של שירים, מלחמות ואינספור סיפורים בעידן הפרה-אסלאמי...

הקוראן לא הזכיר אף אחד מהם!!

איפה החדית' של הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, על עצמו בקוראן

מדוע לא הזכיר דבר על מקום הולדתו, ילדותו, התבגרותו, נעוריו, או מה קרה לו בארבעים השנים שקדמו לגילוי ההתגלות

האם זה נורמלי

אם הקוראן האציל נכתב על ידי מוחמד, יהי רצון תפילותיו של אלוהים ושלום עליו, אז מדוע הוא לא הזכיר את חבריו היקרים ביותר כגון אבו בכר אל-סדיק, האם אלוהים ישמח ממנו, אפילו פעם אחת בשמו

אבו בכר אל-סדיק הוא בן לוויתו של הנביא, אלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, לפני האסלאם

עם זאת, הוא לא הוזכר בשמו בקוראן אפילו פעם אחת!!

היכן מוזכרת הגברת חדיג'ה, ישמח ה' בה, שעמדה עמו בזמנים הקשים ביותר וספגה נזקים, מצור ורעב למטרה זו

מדוע הוא לא הזכיר זאת אפילו פעם אחת אם הוא מחבר הקוראן

היכן הזכירו את בנותיו, יהא ה' מרוצה מהן

למה אף אחד מהם לא הוזכר בכלל

היכן הזכיר את אמו עליו השלום, אמינא בינת והב

אין לה סימן

אלא הדבר המוזר הוא שיש סורה שלמה בשם מרים עליה השלום אמו של ישוע בן מרים עליהם השלום והברכה!!

זה באמת מוזר למצוא ספר שהספקנים אומרים שנכתב על ידי מוחמד, תפילת ה' ושלום עליו, ואז לא מוצאים בו חדיג'ה, סוראט עיישה או סוראט פטימה.סורה או סורה בטוחה

אבל מצא את

אם מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, היה מחבר הקוראן האציל... האם לא הגיוני שיתעלם מהזכרת הנביאים הקרובים ביותר אליו בזמן - ישוע עליו השלום והברכה - כדי שאנשים ישכחו אותו

ישוע עליו השלום הוזכר בקוראן פעמים

ומחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, הוזכר רק חמש פעמים!! ...ארבע פעמים מוחמד ופעם אחמד

ד"ר גארי מילר, מחבר הספר "הקוראן המופלא", אומר:

כשקראתי לראשונה את הקוראן, ציפיתי למצוא דיבורים על המדבר ועל מנהגים ומסורות מקומיות באותה סביבה מדברית פשוטה... ציפיתי לקרוא על כמה מהאירועים הקשים שקרו לנביא מוחמד, יהי אלוהים ברך אותו ותן לו שלום, כגון מות אשתו חדיג'ה, שיהיה אלוהים מרוצה ממנה, או מות בנותיווילדיו... אבל לא מצאתי מזה כלום...

אדרבא, מה שעורר בי תמיהה זה שמצאתי שיש בקוראן סורה שלמה שנקראת סורת מרים ובה יש מחווה למרים עליה השלום, שאין מקבילה בספרי הנוצרים. או בבשורות שלהם!!

יחד עם זאת לא מצאתי את סוראט עיישה או סוראט פטימה

כמו כן, גיליתי שישוע עליו השלום הוזכר בשמו פעמים בקוראן, בעוד שהנביא מוחמד יברך אותו ויתן לו שלום, הוזכר רק פעמים, והבלבול שלי גבר!! "

דבריו של מילר הסתיימו

אנו מוסיפים גם שמשה עליו השלום מוזכר בקוראן יותר מ-פעמים!!

למען השם, אתם הספקנים, מה עניינו של אדם חי במדבר מכה עם מוסא המצרי, שחי אלפיים שנה לפניו, להזכיר אותו פעם

די היה למוחמד עליו השלום, להזכיר פעם או פעמיים את משה, ואז להשאיר את שאר הקוראן לדבר על עצמו, על משפחתו וחבריו, על ההיסטוריה והמורשת של מכה ועל הגאונות. משוררים מהתקופה הפרה-אסלאמית ופרשניהם, כמו אימרו אל-קאיס ואנטרה.

השירים הללו היו כה נערצים על ידי אנשי התקופה הפרה-אסלאמית שהם קראו להם אל-מואלקט, כי ליבם של האנשים הפרה-אסלאמיים היו קשורים אליהם.

עם זאת, הקוראן הקדוש לא התייחס אליו בשום צורה!

אבל מה שבא מוחמד, תפילת ה' עליו השלום, מנוגד למה שראה ושמע!

זוהי עדות לכך שהקוראן האצילי הוא מאלוהים הכל יכול ולא ממוחמד, אלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום...

דריך שישי:

לכל אחד יש סגנון דיבור וכתיבה ייחודי

כלומר, אם אתה קורא על ידי סופר מסוים על בסיס קבוע, אתה תבחין בסגנון הכתיבה שלו אם עיניך נופלות על דבריו מבלי לדעת שהוא הכותב

עתה הגיע אלינו הנביא, יהי רצון ושלום, עם משהו ייחודי, שהוא השימוש שלו בשלושה סגנונות מילוליים, ולכל סגנון יש אופי נבדל ספרותי ורטורי מהסגנון האחר!

קוראן

חדית' קודסי -

חדית' נבואי

האם יש אדם שיכול לנסח את נאומו בשלושה סגנונות ספרותיים, וכל סגנון מובחן מהשני

הדבר המוזר הוא שמוחמד, תפילת אלוהים עליו השלום, לא היה ידוע בשירה, ברהיטות או רטוריקה

שקול את שלוש השיטות ברצף:

הקוראן :

השעה התקרבה והירח התפצל ואם הם רואים סימן הם מסתובבים ואומרים קסם מתמשך ומשקרים ועוקבים אחר גחמותיהם וכל עניין מסודר והגיעו אליהם חדשות. שיש בו תוכחהחכמה גדולה, אז הנדר לא מזמר אז פנו מהם ביום הקורא למשהו מוכחש עיניהם מושפלות. הם יוצאים מהקברים כאילו היו מפוזרים. ארבה הם מוכנים להזמין את הכופרים אומרים שזה יום של תלאות - סורה אל-קמר

קודסי חדית':

עבדי, אסרתי על עצמי דיכוי, והפכתי אותו לאסור בקרבכם, אז אל תדכא זה את זה, סלחו לכל החטאים, אז בקשו ממני סליחה, אני סולח לכם, עבדי, שלא תגיעו. פוגע בי כדי שתפגע בי, וגם לא תגיע להועיל לי, כך תועיל לי, עבדי, אם הראשון מכם והאחרון מכם, ואם הג'ין שלכם נשבר, היו על לבו האדוק של אחד מכם, שלא יוסיף דבר לממלכתי, הו עבדי, אילו היו הראשונים מכם והאחרון מכם והג'ין שלכם על הלב המרושע ביותר של אחד מכם, זה לא היה מפחית דבר ברשותי, הו. עבדי, אם הראשון מכם והאחרון מכם והג'ין מכם היו עולים ברמה אחת, אז שאלו אותי, ונתתי לכל אחד את שאלתו, הם מעשיכם, אני סופר אותם עבורכם, אז אני מחזיר לך אותם. אז מי שמוצא טוב, שיהלל את אלוהים, ומי שימצא חוץ מזה, שיאשים רק את עצמו - מסופר על ידי מוסלמי

חדית' נבואי:

הוא לא אחד מאיתנו שלא מרחם על הצעירים שלנו ומכבד את זקנינו - מסופר על ידי אל-תירמידי

עכשיו, האם יש אדם אנאלפביתי שלא נודע כל חייו בשירה, ברטוריקה או ברטוריקה שפתאום מוצא שלושה סגנונות רטוריים הנבדלים זה מזההדבר המדהים ביותר הוא שהשפה הערבית הרהוטה בזמנו, תפילת ה' עליו השלום, לא הצליחה להמציא דבר דומה או קרוב למה שהוא, יהי רצון ושלום ה', הביא!

זו ראיה שמה שהביא ה' יתברך וייתן לו שלום לא ממנו אלא דווקא מה' אלוקים.

מדריך שביעי:

כיצד ידע הנביא, שה' יתברך וייתן לו שלום, שזמזם אינו מתייבש עד יום התקומה

מוזכר במי זמזם:

"לעולם אל תדמם או תשמיץ." מסופר על ידי אלדר קתני"

לא לדמם, לא לייבש

כל העולם ראה באימרה זו מציאות שאיש אינו חולק עליה

זמזאם היא רק באר קטנה ליד הכעבה, בדומה לאותן בארות קטנות שנמצאות בכפרים ובמדבריות

ידוע שכל באר מסוג זה לא תעלה על שנים ברוב המקרים אם מספר האנשים הצורכים אותה לא יעלה על מספר תושבי כפר קטן.

אבל זמזם הורה על זה פלא!

1400 שנים של צריכה רצופה מסביב לשעון ועדיין מוציאים מים ללא כל הפרעה!

כעת הם אורזים אותו במכולות ומייצאים אותו למדינות אחרות!

איך ידע את זה הנביא, שה' יברך אותו ויתן לו שלוםאותה באר קטנה ליד הכעבה תישאר זורמת ועשרות מיליארדי אנשים ישתו ממנה במהלך שנה מבלי להתייבש

בארות מסוג זה אינן יכולות לעמוד שעהלאור הצריכה העצומה הנוכחית

אבל זמזם שותה מיליונים מהם מדי יום ושום דבר לא השתנה בו!

במכה ובפרבריה כולם בארות יבשות, ויש רק בארות מודרניות שיש בהן מים...

גם בארות מודרניות מתייבשות מדי פעם, למרות שכמות הצריכה שלהן פשוטה מאוד בהשוואה לבאר זמזם ואין בה מים אלא כשיורד גשם

לגבי בתוך מכה, מי התהום לא נהנים ממי גשמים עקב בנייה, הרחבה עירונית וסגירת עמקים....

המוזר הוא שכל באר שנמצאת כעת באזור, המאגר שלה אינו עומד אפילו באחוז קטן ממה שנלקח ונמשך מבאר זמזם מדי יום.... היכן שהכמות הקטנה ביותר שנשאבה הייתה 8000 ליטר לדקה על ידי מספר משאבות מרכזיות, מתוכם ,בנוסף ליותר מ-אלף קוב מי זמזם שהועברו במיכלים למדינה!! .... וגם חמישה מיליון ליטר ליום לפרויקט בקבוקים ממולאים בהתחלה ביום

זו לא הצריכה העצומה של מבקרים במסגד הגדול

איזו באר טבעית יכולה להגיע למספרים אלה של כושר ייצור

לעולם אל תדמם או תשמיץ" מסופר על ידי אלדר קתני"

זוהי עדות לכך שאלוהים הכל יכול, שיודע את הנעלם, הוא זה שאמר לנביא, יהי רצון תפילותיו של אלוהים ושלומו, החדשות הללו שאף אדם לא יכול היה לחזות בעצמו...

מדריך שמיני:

מי האנשים הלהוטים ביותר להכחיש את תקרית הציפור אל-אבביל

תקרית הפיל התרחשה בשנה בה נולד אמן הבריאה, ה' יתברך וישן לו שלום.

ההתגלות של סורת אל-פיל הייתה בתחילת התקופה המכה, שבה הפוליתאיסטים הוסמכו עם מושכות הכוח והשלטון במכה.

וההתגלות ירדה לנביאנו, יברך אותו ה' וישן לו שלום, בהיותו בן ארבעים שנה.

כלומר, בין התקרית של הפיל להתגלותו של סורת אל-פיל יש בערך שנים

זאת אומרת, אלה שהיו בני שישים, שבעים ושמונים כשנחשף סורת אל-פיל, היו עדים במו עיניהם לתקרית הפיל

שאלה מאוד פשוטה:

מי העם הלהוט ביותר להכחיש את השליח, ה' יברך אותו ויעניק לו שלום

הכופרים של מכה כמובן

מדוע לא שיקרו לו ואמרו לו: "איפה ציפורי האבביל האלה שאתה מדבר עליהן

איש לא העז לספר את הסיפור כי זקניהם היו עדים לו עוד בחייהם

זה אירוע מוכר להם, אלא הם היו גאים בזה, ואמרו שהציפורים האלה שהופיעו הצילו פתאום את בית הערבים הכעבהמהתקפת החבשים.

תקרית זו היא עדות לנבואתו של מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. אלוהים הכל יכול הציל את הכעבה מהנוצרים החבשים, למרות שהם קרובים יותר למוסלמים מאשר הפוליתאיסטים של מכה, כי הנוצרים מאמינים בנביאים, בספרים הקודמים, בתחיית המתים, בחשבון, בגן עדן ובגיהנוםבניגוד לפוליתאיסטים של מכה שאינם מאמינים בנביאים, לא בתחיית המתים, ולא בגן עדן ובגיהינום

אלוהים הכל יכול שלח את ציפור האבביל למען הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ואת אומתו שתירש את הארץ

המוסלמים הם האומה היחידה עלי אדמות שמכבדת את הכעבה

ומוחמד, יהי רצון ושלום ה', היה זה שציווה על המוסלמים ללכת לכעבה בתפילותיהם, חג' ועומרה

אם הנוצרים היו צודקים, אלוהים הכל יכול לא היה שולח אליהם את ציפורי האבביל

תקרית הפיל היא טיעון נגד אנשי הספר, יהודים ונוצרים, שאלוהים הכל יכול הגן על הבית הקדוש מעלילותיהם

ואין מי שמפאר את הבית הקדוש שאלוהים הכל יכול שמר עליו חוץ מהמוסלמים

המדריך התשיעי:

ידוע, ההתגלות ירדה על מוחמד נביאנו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בגיל, וההתגלות המשיכה לרדת עד מותו, תפילת ה' ושלום עליו, בגיל. מתוך כלומר, משך ההתגלות הוא שנים.... כל מה שהגיע אלינו עליו עליו השלום, הועבר למלווים, יהי רצון ה', תוך שנים בלבד!!

הקוראן והחדית'ים האצילים שאנו מספרים מהשליח, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, והמדעים הרבים הנובעים מהם, כגון אמונה, משפט, פוליטיקה, כלכלה, חקיקה, צדק, ירושה, מוסר, תיאור הארץ, השמים, הימים, האדם, הפרטים המדויקים של יום התקומה, גן העדן, הגיהנום, ומה יהיה בקבר, ועוד דברים שהתגלו בהתגלות... אף אחד לא יכול להמציא את כל זה ב-שנים בלבד.... בתקופתנו המופלאה, שבה יכולות וכלים מדעיים, ותמכו במחקר ורוחב... אף מלומד לא יכול להמציא את מה שהביא השליח, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, למרות שכמה חוקרים קוראים עד שעות ביום, וחיים שמונים או תשעים שנה... ולמרות שהוא מתחיל ללמוד מגיל שש... אולם אין הוא יכול לעלות על מה שהביא השליח, ה' יתברך ושלום. הוא החל לנבואות בגיל ארבעים ומת בגיל שישים ושלוש!

ואנחנו רואים שכל מלומד מתמחה בענף של השריעה... יש המתמחים בדוקטרינה וממשיכים לקרוא בה או שנה....ויש כאלה שמתמחים בפסיקה ומעבירים בה את כל חייהם.... יש כאלה שמתמחים בחדית' ומעבירים את

כל חייהם בלימוד חדית'ים.... יש כאלה שמתמחים בכלכלה אסלאמית ומעבירים את חייהם בלימודים.... וכך כל מלומד משקיע את חייו בלימוד חלק קטן ממה שהביא מוחמד, יהי רצון ושלום ה'...

הדבר המוזר הוא שהנביא האנאלפביתי, יהי רצון ושלום ה', שאינו קורא ולא כותב, הביא את כל המדעים הללו בתקופה קצרה מאוד ובנסיבות קשות ביותר של מצור, מלחמה, רעב ועוני...

למען השם, אתם הספקנים, האין זו הוכחה ברורה לנביאותו של מוחמד, ה' יברך אותו וייתן לו שלום...האם יש אדם אנאלפביתי שחי בסביבה מדברית פשוטה שיכול להביא את כמות הידע העצומה הזו בתקופה קצרה ובנסיבות קשות ומסוכנות ביותר, כמו זו שעברה דרך מוחמד נביאנו, תפילת ה' ושלום להיות עליו?!

מדריך עשירי:

כיצד ידע הנביא, שאלוהים יברך אותו וייתן לו שלום, כי איבה של היהודים נגד המוסלמים נמשכה לאורך זמןאלוהים אמר:

תמצא את האנשים העוינים ביותר לאלה המאמינים ביהודים ואלו הפוליתאיסטיםאלמעידה

ליהודים הייתה הזדמנות פז למוסלמים להטיל ספק בדת שלהם, וההזדמנות עדיין קיימת, על ידי הוכחת הטעות של הפסוק הקודם, המספר לנו על העוינות העזה של היהודים למוסלמים... תזמורת קונספירציות ומלחמות נגדם..

אבל זה לא קרה שנה

תהילה לאל הגדול

איך ידע את זה מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום

ניתן לדעת את העניין הזה רק דרך התגלות בלבד

המדריך האחד עשר:

היהודים נהגו לומר למוסלמים: אנחנו חבריו ואהוביו של אלוהים, ולא אתם, אז אלוהים הכל יכול גילה להם את המבחן הזה:

אלוהים הכל יכול אמר בקוראן האציל שהיהודים לא ירצו למוות... זה הושג כאשר הנביא, יהי רצון ושלום, ביקש מהם לאחל למוות, אך הם סירבו...

איך ידע עליו שלום וברכת לייחל ה' שהיהודים יסרבו לאחל למוות

רק היהודים נדרשו לומר בלשונם "אנו רוצים למות"... אבל הם סירבו למוות.... ומה שהפסוק האציל הזכיר הוא שהיהודים יסרבו לבקשה הקלה הזו....

האימאם אבן קתר, אלוהים ירחם עליו, אמר:

בסמכותו של אבן עבאס, יהא ה' מרוצה ממנו: ה' אומר לנביאו, עליו תפילת ה' ושלום: אמור: אם בית הבא הוא עבורך עם אלוהים הוא בלעדי, למעט אנשים, אז נאחל למוות אם אתה אמתכלומר: התפלל למוות נגד מי משתי הקבוצות הוא השקר. הם סירבו כי לשליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום ולעולם לא יאחלו לו על מה שידיהם נכנעו, וה' יודע את המעוולימכלומר: על ידי ידיעתם מה יש להם בידיעת אתה, וחוסר האמון שלהם בכך, ואם הם ירצו בכך ביום שאמר להם זאת, לא יישאר יהודי עלי אדמות אלא ימות.

אמר אלדחק, ברשות אבן עבאס: משאלה למוותאז בקשו למוות.

ועבד אל-רזאק אמר, בסמכותו של מועמר, בסמכותו של עבד אל-כרים אל-ג'זארי, בסמכותו של איקרימה, שאמר: "אחל מוות אם אתה אמת." הוא אמר":

אבן עבאס, יהי רצון ה' ממנו, אמר: "אילו היהודים היו רוצים למוות, הם היו מתים".

האם יש דבר יותר גדול מהביטחון הזה מהנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, וידיעתו שהיהודים לא יעשו מה שהוא ביקש מהם למרות פשטותה

עניין זה מיועד רק למי שקשור להתגלות...

לא לנצל הזדמנויות

המזרחן הצרפתי אמיל דרמנגם אומר:

הוא נולד למוחמד - עליו ה' תפילת ה' ושלום - ממריה הקופטיתבנו אבראהים מת בילדותו, אז צער עליו הרבה וקבר אותו בידו ובכה, והיום של מותו עלה בקנה אחד עם ליקוי החמה. המוסלמים אמרו: זה ליקך למותו, אבל מוחמד - יהי תפילתו ושלום ה' - היה אחד מכבודו הנשמה תיקנה את האמונה הזאת ואמרה: "השמש והירח הם שניים מסימני האל שאינם ליקוי חמה עקב מותו של אישאז להגיד משהו כזה זה משהו שלא בא משקרן שטוען שהוא נביא

והדברים הללו הם תמצית האמת.... אילו היה מחמד, ה' יתברך וייתן לו שלום, מאלה הטוענים שהם נביאים, היה מנצל את ההזדמנות הזאת ואומר: "השמש ליקתה עקב עד מותו של בני...". אבל הוא לא עשה את זה, אלא הוא תיקן את אמונתם של אנשים ואמר שהשמש והירח הם שניים מסימני אלוהים שאינם ליקויים עקב מותו או חייו של אף אחד...

כמו כן, הנביא, שאלוהים יברך אותו וישן לו שלום, לא אהב חנופה.

והוא גם שנא אנשים שעושים לו:

מי שיקרא את הביוגרפיה של הנביא לא ימצא אלא ענווה מהנביא האציל הזה, יברך אותו ה' וישן לו שלום, ולא ימצא שום עמדה בה הוא יהיר, ראוותני, ראוותני או יהיר

הו אתם המבקרים את נביאנו, יהי רצון ושלום ה' עליו....האם זהו טבעו של אדם ישר וישר...או שמא טבעו של אדם יומרני כפי שאתה טוען

מדריך שלוש עשרה:

גם מהראיה המדהימה שרבים מתעלמים ממנה הוא מה שהאימאם אבן תימיה, ירחם עליו אלוהים, ציין: "הנבואה מושגת רק על ידי הכנים ביותר מבין בעלי האמת, ורק השקרנים ביותר יכולים לטעון זאת, וזהו נסתר רק מהבורים שבבורים! "

זו אחת ההוכחות החזקות ביותר לנבואה

עכשיו אם אלוהים הכל יכול היה רוצה לשלוח נביא לעם, במי הוא היה בוחר

כמובן, הוא יבחר את האדם הטוב ביותר עלי אדמות בכנות, יושר, כנות ומוסר

מצד שני, מי טוען לנבואה

מי שטוען שהוא נביא הוא האדם הרמאי ביותר עלי אדמות, כי הוא עבר מעבר לשקר לאנשים עד לשלב השקר לאלוהים הכל יכול, וזהו השקר הגדול ביותר אי פעם...". ומי יותר עוול ממי שממציא שקר נגד ה' או אומר: "התגלה לי כשלא נגלה לו דבר"".

אז יש לנו עכשיו נביא אמיתי והוא האדם הכי אמיתי עלי אדמות

ויש לנו שרלטן שטוען שהוא נביא, והוא הרמא ביותר מבין אנשי האדמה

ברוך ה', האם לא ייתכן שאדם חכם יבדיל בין השקרנים ביותר והאמינים שבאמת

אדם ישר מוכר מדבריו, התנהגותו, נימוסיו, הבעות פניו, איכות חבריו ומהכנות של מה שקורה לו...

גם כשקרן מכיר את השקרים שלו מדבריו, התנהגותו, נימוסיו, הבעות פניו, איכות חבריו, והשקרים שבהם הוא מוכר...

מדובר באדם האמיתי והשקרןאז מה לגבי האמיתי ביותר מבין האמיתיים עלי אדמות והוא הנביא והשקרן ביותר מבין השקרנים בזמן שהוא טוען לנבואה

האם אנשים שפויים יכולים להבדיל ביניהם בקלות

אנו חוזרים על דברי אבן תימיה, ה' ירחם עליו

הנבואה מושגת רק על ידי האמיתיים ביותר מבין בעלי האמת, ורק הדוברים ביותר מבין השקרנים יכולים לטעון זאת, וזה אינו נסתר אלא מהבורים שבבורים

אכן, ההבדל בין האמיתי שבאמת והשקרנים ביותר נסתר רק מהבורים שבבורים

המדריך הארבעה עשר:

זה מדריך חובה... עדות זו גורמת למבוכה גדולה בקרב היהודים והנוצרים כאשר אנו מעמתים איתםהראיה למחויבות פירושה שאנו מחייבים את היהודים והנוצרים למה שהם התחייבו אליו... למשל, היהודים והנוצרים התחייבו להאמין במשה עליו השלום והברכה, כנביא מאת ה' הכל יכול....

אם נספר להם למה אתם מאמינים בנבואה שלו

יאמרו בגלל הניסים שהושגו על ידיו, ומה שראו האנשים על המוסר המושלם שלו, תמיכתו ותמיכתו של הקב"ה בו, החקיקה שהביא, ובגלל חוסר האינטרס שלו ואחרים. עֵדוּת....

באותו זמן, אנו אומרים להם שכל מה שציינת מאומת בנביאנו מוחמד, שאלוהים יברך אותו וישן לו שלום, והוכחה כפולה... אז למה לא האמנת בזה

לא תקבל מהם תשובה...

והראיה לחובה אינה ספציפית למשה, תפילת ה' ושלום עליו בלבד, אלא כל הנביאים בהם האמינו היהודים והנוצרים.

מדריך חמישה עשר:

שנים של קריאה ללא סתירה אחת

איך אדם אנאלפבית יכול להמציא כמות כל כך עצומה של מידע ואתה לא מוצא ביניהם סתירה, קונפליקט או הבדל

מלומדים ואנשים משכילים גדולים אינם יכולים לעשות זאתמה דעתך על אדם שאינו קורא או כותב ולא נודע בידע לאורך חייו

איך אפשר לשאול אדם אנאלפביתי על כל נושא ואז לענות לוצופים בו ומנצחהטיעון מוערך...

אילו היו המילים שהנביא ברוך ה' יתברך יגיע איתם מעשה ידי אדם, היו הרבה סתירות והבדלים, כמו שאמר הקב"ה:

האם לא היו מחשיבים את הקוראן, לו הוא היה מאלוהים אחר, הם היו מוצאים בו סתירה רבהאנ-ניסה

אם מה שהוא, ה' יתברך וייתן לו שלום, היה עבודתו, היינו רואים את ההשפעה של מצור, מלחמות, רעב ואיומים על מה שהוא הביא... וראינו חולשה באמירה כאן, חוזק שם, עומק בתיאור כאן, ורדידות בתיאור שם, לפי הנסיבות שעובר על מחמד, ה' יתברך וייתן לו שלום....

אבל מה שמוחמד, תפילת ה' ושלום עליו, הגיע איתו היה עמוק, רהוט ועקבי. גדולי הסופרים הערבים לא יכלו להמציא משהו דומה לו, אפילו עם דבר פשוט...

העקביות, העקביות, העומק, הרהיטות והנדיבות בהגייה ובמשמעות זו אינם תואמים את אותם תנאים מסוכנים שעברו על נביאנו ברוך השם...

מי שקורא את הקוראן לא ימצא הבדל בחוזק, ברהיטות וברהיטות בסורה הראשונה שהתגלתה כשהיה הנביא, יהי רצון ושלום, בן ארבעים שנה, והסורה האחרונה שהתגלתה כשהיה בן שנים. ישן....

כולנו יודעים שהנתינה האנושית מושפעת מהנסיבות שמסביב... כל סופר מפורסם לא יהיה נדיב במהלך האירועים הקשים שעבר כמו הנתינה שלו בזמן שהיה בנוחות ובשלווה... כמו כן, ההפקה האינטלקטואלית שלו לא תרצה. להיות עקבי במשך שנים ללא חולשה פה ושם... זה מעולם לא קרה בהיסטוריה האנושית...

היוצא מן הכלל היחיד הוא מוחמד, יהי רצון ושלום ה', שמה שבא ביום הראשון היה זהה למה שהביא ביום האחרון... זו עדות שמה שהביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, הוא מאלוהים הכל יכול....

מדריך שישה עשר:

מדוע מבקש הנביא ברוך ה' ושלום מחסידיו לעשות דברים הקשים לנפש האדם כמו צום, יקיצה מדי יום לתפילת שחר ועלייה לרגל למקום חם באמצע של המדבר

אילו הוא, תפילת ה' ושלום עליו, היה טוען לנבואה, היה מבקש דברים קלים כדי שלא יאבד את חסידיובמקום לבקש מהם לעלות לרגל למקום חם ורחוק כמו מכה, הוא יכול היה לעלות לרגל למקום קר כמו דרום ערב, או שהוא היה אומר להם לעלות לרגל ללבנט אחרי שכבשתם אותו.

כמו גם תפילה... הוא יכול היה לעשות זאת תפילה אחת בשבוע, למשל, כדי לקבל אישור של אנשים...

בקשתו עליו השלום וברכת ה' לענינים אלו מאומתו, למרות שהם כרוכים בקושי בנפש האדם, היא ראיה ברורה שהם מאת ה' הכל יכול ולא מבני אדם...

והתעקשותו של העם בביצוע טקסים אלו למרות הקושי שלהם במשך שנה לאחר מותו, יהי רצון ה' ושלום עליו, היא עדות נוספת לנבואתו של מוחמד, יהי רצון ה' ושלום עליו, שה' הכול יכול שמר את שלו. הדת מעיוות, ואנשים המשיכו ללכת בעקבות הסונה של מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, לאורך מאות השנים הארוכות הללו ללא כל שינוי או שינוי

המדריך השבע-עשר:

אמא שלי מלמדת את העולם

הנביא, שאלוהים יברך אותו וייתן לו שלום, לא קרא ספר, וגם לא למד אף אחד מהמדעים. למרות זאת, יצאו מידיו מלומדים ואימאמים גדולים, שכמותם לא שמע העולם...

אחת ההוכחות הגדולות ביותר לנבואה היא המספר הזה שניתן לספור רק על ידי אלוהים הכול יכול מהאימאמים, החוקרים והצדיקים, האמיתיים והחסידים שהיו מודל לחיקוי עבור אנשים ללכת בעקבותיהם בזמנם... וכולם פרי קריאתו של מחמד נביאנו, יברך אותו ה' וישן לו שלום....

למשל, מי שיהרהר בביוגרפיה של אבו בכר אל-סדיק, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, לא ימצא אלא טוב, אמת וכנות... ומי שרוצה לכתוב את הביוגרפיה שלו, כרכים לא יספיקו לו. ואבו בכר אינו אלא אחד מפירותיו של מוחמד, יהי תפילתו ושלום ה' עליו...

כל אחד מחבריו של הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, הוא אוניברסיטה עצמאית בטוב ובצדקה...

כמו כן, החסידים, ירחם עליהם ה'... כל אחד מחסידי נוכל לכתוב כרכים בביוגרפיה שלו... כמו כן הם אחד מפירותיו של מוחמד, ה' יברך אותו וייתן לו שלום...

עקבו אחר העוקבים, עקבו אחריהם וכן הלאהבמהלך שנה לעידן הנוכחי... האם מישהו יכול לספור את מספר הרפורמים הצדיקים מימי הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום, עד ימינו?!

יש מי שמבלה את חייהם בלימוד ספרי האימאם מאליק, ירחם עליו האל הכול יכול.... והאימאם מאליק אינו אלא פרי קטן מפירותיו של מוחמד, יהי רצון ושלום ה' עליו...

ויש המעבירים את חייהם בלימוד ספרי אבן תימיה, ירחם ה' עליו... ואבן תימיה אינו אלא פרי קטן של קריאת אדון הבריאה, יברך אותו ה' ויתן לו שלום.

וכך גם כל אימאם מבין האימאמים של המוסלמים

עכשיו, אם מישהו מאיתנו היה מודרך על ידי אלוהים לגדל צעיר אחד או ילדה אחת לציית לאלוהים הכול יכול, העולם לא היה מרחיב אותו בשמחה על ההישג הזה

אז מה עם אלה שהוציאו עבורנו את אבו בכר, עומר, עותמאן, עלי, טלחא, חדיג'ה, אל-זובייר, אבו עוביידה, חבאב, אבן אומאיר, חאלד אבן אל-וואליד, עמר אבן אל-עאס, עבדאללה אבן עומר, אבו הוריירה, אנאס אבן מאליק, עיישה, עבדאללה אבן עבאס, עבדאללה אבן מסעוד, ג'עפר, אלזוהרי, חסן אלבסרי, מוחמד אבן סירין, אבו חניפה, עטא, אלשאפיעי, מאליק וחנבאלאין, סופיאן אל-ת'ורי, אבן אויאינה, אל-בוכרי, מוסלמי, אל-נוווי, אבן אל-ג'וזי, אל-דהבי, אבן קתר, אל-טברי, אבן אל-קאים, אבן רג'ב, אבן חג'ר ועוד רבים אחרים .

וְכֻלָּם הָיוּ צַדִּיקִים, רֹפְמִים, אֱמֶת, צִוּוּ כָּל טוֹב וְחָסַר כָּל רָע. אלוהים הכל יכול כתב להם קבלה עלי אדמות

הו בני נפש, האם אלו דורות רצופים של אימאמים טובים, צדיקים, צדיקים וצדיקים פרי של אדם הטוען שהוא נביא?!!

מדריך שמונה עשרה:

מדוע הנביא, שה' יתברך ויתן לו שלום, מתחייב לדברים קשים שהוא זקוק להם

לדוגמא, קיאם אל-לילהיא חובה עליו, יהי רצון שתפילת אלוהים עליו השלום... מצד שני, קיאם אל-ליל היא סונה למוסלמים...

זה אומרהוא, ה' יתברך וישן לו שלום, חייב להתפלל לילה מדי יוםאמנם אין למוסלמי אם לא התפלל בלילה אלא שהיה מוגזם בשכר, אבל אין עליו חטא....

בסמכותה של עיישה, יהי רצון ה' בה, שהנביא עליו ה' תפילת ה' ושלום היה קם בלילה עד שינפחו רגליו. הוא אמר, "האם אני לא צריך להיות עבד אסיר תודהמסופר על ידי אל-בוכרי

הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, נהג לקום בלילה עד שרגליו התנפחו ופורצות מאורך עמידתו, כלומר, הדם שבהן היה מתקשה ופורץ.

עמדו עמו בני לוויה צעירים של החברים, יהי רצון ה', אבל הם היו עייפים, אז אבן מסעוד, יהי רצון ה', אמר: התפללתי עם הנביא, תפילת ה' ושלום עליו. לילה אחד, והוא עמד זמן רב עד שחשבתי על משהו רע, הם אמרו: מה רצית, הו אבו עבד אלרחמן? אמר: רציתי לשבת ולעזוב אותו מסופר על-בוכריכלומר, הוא ישב, כי לא היה מסוגל להתאזר בסבלנות כנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום.

והודחייפה בן אל-ימאן - יהי רצון ה' עמו - עמד עמו לילה אחד והנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום, קרא את אל-בכרה, הנשים ומשפחת עמראןכמעט חמישה ורבע חלקים... חודהיפה אומר: בכל פעם שיבוא פסוק רחמים מבקש, ובכל פעם שיבוא פסוק תהילה הוא מהלל, ובכל פעם שיבוא פסוק ועיד, הוא מחפש מקלט. מסופר על ידי מוסלמי

מדוע שהנביא, יהי רצון של אלוהים ושלום עליו, יאלץ את עצמו לקושי הגדול הזה אם הוא לא היה נביא בהשראת אלוהים הכל יכול

מדריך התשע עשרה:

חוסר יכולתם של אויביו להרוג אותו למרות מספרם ועוצמתם הרב ויכולתם לשלוט ולשלוט... הנביא, יהי רצון ושלום ה', בילה 13 שנים במכה לבדו, חלש ועני, ללא מי שיגן עליו מלבד ההגנה המוסרית של דודו, השייח' הקשיש אבו טאליב, שלא יוכל למנוע. הערבים להרוג אותו אם ירצו...

ואף על פי שהנביא, יהי רצון ושלום ה' עליו, לעג לדתם, העליב את האלים והאלילים שלהם, ותיאר את הפוליתאיסטים כבעלי בקר, אלא שהם תועים יותר, ושהם חירשים לך, עיוורים ובלתי סבירים. .... ועם כל העוינות הנוראה הזו אליהם והכעיסם, הם לא היו מסוגלים לו והוא האיש ההולך לבדו וישן לבדו ללא שומרים....

כך גם במדינה, הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום, נהג להתהלך בין אנשים ללא שומרים, והוא ישן לבדו עם משפחתו, אך הם לא הצליחו להגיע אליו...

למרות שההיסטוריה העתיקה והמודרנית הייתה עדה להתנקשויות של שליטים ומלכים שחיו בארמונות מבוצרים ושומרים מילאו את המבצרים הללו, אך הם נרצחו........

למרות שהנביא, יהי רצון ושלום ה', העלה את מה שהכי מסית לשנאה ולכעס כשהעליב את כל הדתות על פני האדמה... והוא התנגד לכל העמים, ערבים ולא-ערבים... יהודים, נוצרים, מאגי ואחרים...

כל אותם עמים רצו להרוג אותו, אך הם לא היו מסוגלים להרוג אותו, והוא האיש שמתהלך בין אנשים וחי חיים של אנשים פשוטים ללא יומרה או שמירה...

האם אין זה אחד מפסוקי הנבואה הגדולים ביותר המראים את הגנתו של אלוהים הכל יכול על הנביא האציל הזה, יברך אותו ה' וישן לו שלום, וכיצד הרחיק את אויביו ממנו

שימו לב טוב לזה... מה שמוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הביא, מייצג את סוף כל האימפריות והמדינות שהיו קיימות באותה תקופה...

הנביא, תפילת אלוהים עליו השלום, היווה איום קיומי על כל מי שהתנגד לו. והוא, יהי רצון ה' ושלום עליו, נהג להודיע זאת בכל עת שהאסלאם ינצח על שאר הדתות, והאל הכול יכול יסלק באמצעותו את ארצות הרומאים, הפרסים, היהודים. , הנוצרים והפוליתאיסטים של הערבים...

ועם כל האיום החוזר ונשנה הזה מצד הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום... ולמרות שזה היה בהישג ידם.... הם לא הצליחו להשיגו, שה' יברך אותו ויתן לו שלום...

ואלו המלכים שנרצחו בארמונותיהם המבוצרים לא הביאו אפילו עשרה אחוזים מהאיום שהביא מחמד עליו תפילת ה' ושלום...ואף על פי כן לא הגיעו אליו והוא זה שחי בפשטות חַיִּים...

סוהיל בן עמר, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, אמר: "אם מוחמד, יהי רצון אלוהים עליו השלום, לא היה מאלוהים, הוא היה כרסיס בידו של כל צעיר קורייש".

זאת משום שהיה בודד, עני וחלש, ובכל זאת הוא כבש את כל מתנגדיו באופן שההיסטוריה לא הייתה עדה לו עד היום, ודתו התפשטה בכל העולם והעמים נכנעו לו בתקופה שכמעט ואינה מוזכרתהלילה העשרים

לעץ טוב יש פירות טובים ולעץ רע יש פירות רעים...

אנו מעמידים שאלה פשוטה בפני הספקים של נביאנו, ה' יתברך וישן לו שלום, ולמי שמשמיצים את נבואתו... האם הפעולות הבאות שהנביא, ה' יתברך וייתן לו שלום, דחק באומה שלו. לעשות

מוחמד, יהי רצון תפילותיו של אלוהים ושלום עליו, ציווה על עמו להיות ישר, לשמור על קשרי קרבה, לכבד את הוריו, להימנע מריבית, זנות ושתיית אלכוהול, ציווה להוריד את הראייה, דחק לצדקה, ומוסלמי חייך לעברו. אחיו, ודיכא את הכעס.... הוא אסר על ריגול, לשון הרע, רכילות, לעג, קריאת שמות, התגרות והשמצות, וציווה להימנע מחשדות. הוא ציווה על היתום והאלמנה והפציר בחמלה לבעלי חיים, להאכיל. ומשקה אותם.... הוא דחק באומה לחון כשהיא מסוגלת ולא לפגוש התעללות בהתעללות, אלא דווקא בצדקה... הוא גם האיץ בעמו לחלום ולחכות - לא למהר - ואסר על חוסר אמון.. .. הוא גם דחק בהם להתאזר בסבלנות עם חדל הפירעון שאינו מסוגל לשלם את חובותיו.... הוא ביקש מעמו להפיץ שלום על אלה שאתה מכיר ועל אלה שאתה לא מכיר, ולתת מזון... והוא דחק הורים להיות הוגנים בין ילדיהם.... הוא דחק ביראת כבוד לגדולים וחמלה כלפי הצעירים.... והוא אסר לכעס ולהתווכח על דברים שאין בהם תועלת. והוא ביקש מהמוסלמי לחפש תירוצים לאחיו...והוא הורה לבקש רשות...והוא ציווה על בהירות, אימות, ודאות וודאות לפני שהוא פוסק אנשים... הוא דחק לפיוס בין אנשים והזכיר את גודל השכר של המפייס בין בני אדם.... הוא הפציר בעמו לחסוך כסף וזמן ולקיים הבטחות ובריתות... הוא אסר דיבור מגונה ופוגעני וציווה על טוב ו. מילים טובות.... הוא גם אסר להפחיד ולהפחיד מוסלמי. והוא ציווה לכבד את השכן ולשאול כל הזמן על תנאיו.... ודחק עליו שלום וברכת ה' להחזיר את הברכה בברכה טובה יותר, לבקר חולים ולעזור למי שמת עבורם מישהו. והמוסלמי אסר לדבר על מה שלא נוגע לו, ואסר לשון הרע, לשון

הרע, לשון הרע ולהשמיץ אנשים בשקר.... הוא דחק בייעוץ וייעוץ בקרב המוסלמים. הוא הדגיש שדת היא היחס לאנשים המתמודדים זה עם זה בסוג הטוב ביותר של עסקאות.... הוא אסר קנאה וקנאה ואיחל לפטירת ברכת הזולת. הוא ציווה על עצות הדדיות ושיתוף פעולה לתמיד. הוא דחק במסירות לעבוד למען אלוהים ולא לחפש תגמול מאנשים.... הוא דחק באופטימיות ואסר פסימיות... הוא קרא לביצוע אמון.... הוא דחק לא ללכת בעקבות פגמים והורה להסתיר את המוסלמים. לא להיחשף.... הוא האיץ להתחבא בעת דפיקה בדלת ולעמוד ליד הדלת ולא מולה כדי לא לחשוף את פגמי הבית.... הוא קרא לנדיבות ואסר על קמצנות וקמצנות.... והוא, יהי רצון ושלום ה', דחק במוסלמי לאחל לאחיו את מה שהוא מאחל לעצמו... הוא דחק בסבלנות מול ניסיונות ולא בהלה וכעס.... והוא ציווה את אומתו להיות טהרה, נקיון ומראה טוב.... הוא אסר על התרברבות, הבל, ראוותנות והתנשאות כלפי אנשים.... והוא, עליו השלום וברכת ה', אסר על מוסלמי להרים את קולו כשהוא מדבר כדי לא לעצבן את אחיו. הוא דרש ללכת בשקט... והוא אסר פזרנות באוכל ושתייה.... והוא, יהי רצון ושלום ה', דחק באומתו להרהר ולהרהר ולא להתרשל... הוא דחק בפעילות ואסר עצלות ועצלנות.... הוא הפציר בעמו להשתלט על העבודה.... והוא האיץ בעמו להתאחד ולא להיפרד ולהתפצל.....והוא, עליו השלום וברכת ה', אסר על איש להציע נישואין לאישה שהציע לה איש אחר לפניו... . והוא, עליו השלום וברכת ה', אסר רכילות ושאלות תכופות על מה שאינו מועיל... והוא, עליו השלום וברכת ה', הזכיר את מעלת הצניעות וכי היא מאמונה וברכת ה'. שהצניעות מביאה רק טוב.... והוא, יהי רצון ושלום ה', קרא להסרת הנזק מהדרך.... הוא דחק בצדק ובשוויון בין אנשים, ושאין הבדל בין מוסלמים אלא באדיקות.... ודחק עליו שלום וברכות ה' לתת לבעל השכר את שכרו בטרם תייבש זיעתו, ולא לעכב את תשלום השכר לעובד.... והוא, תפילת ה' ושלום עליו, אסר שני אנשים בלי השלישי, כשהיה בהתקהלות של שלושה אנשים, ושניים מהם דיברו בסתר בלי שהאיש השלישי שמע אותם.

ועוד סגולות גדולות שנצטוו על ידי אמן הבריאה מוחמד, תפילת ה' עליו ושלום...

כפי שהזכרנו, לעץ טוב יש פירות טובים... ולעץ רע יש פירות רעים... האם אלו פירות שהזכרנו טובים או רעים

מדריך עשרים ואחד

האם ידעת שאם מוחמד עליו ה' תפילות ושלום היה מחבר הקוראן האציל, הוא יזדקק לצבאות של מתרגמים, מבקרים, מומחי כתבי יד, גיאולוגים וחוקרים יהודים ונוצרים מכל היהודים והנוצרים. כתות

הסיבה היא שכפי שאנו יודעים שחלק מהסיפורים המוזכרים בקוראן האציל דומים לסיפורים המצויים בספרי היהודים והנוצרים... נכנה קווי דמיון אלה "עדויות קוראניות"... העדויות הקוראניות או קווי הדמיון הללו מכילים הפתעה גדולה, והם כדלקמן:

החוקר הישאם מוחמד טולבה אומר בספרו "מוחמד בתרגום, בתורה ובתלמוד

אנו תמיד נמצא את הראיות הקוראניות הללו בספרי היהודים והנוצרים, למרות שמספר הספרים הללו גדול מאוד... בדיוק כמו שבספר אחד יש יותר מטקסט אחד... התורה עצמה היא סונית ויש בה שישה טקסטים בסיסיים פשטי, וולגטה, שבעין, שומרוני, תרגום, תקן

לגרסה הסטנדרטית יש שלושה תתי-טקסטים האלוהי - האלוהי - הכוהניאלו הם הטקסטים הבסיסיים, למעט תתי-טקסטים רבים.... כל מוציא לאור של התנ"ך חייב להשתמש ביותר מאחד מהטקסטים הללו, באמצעות מדע שהם מכנים "מדע הביקורת הטקסטואלית" כדי להגיע לטקסט קרוב ככל האפשר. הטקסט המקורי החסר...

תמיד נמצא את הראיות הקוראניות הללו, למרות שהספרים הללו נכתבו בשפות שונות: עברית, שומרונית, לטינית, יוונית, ארמית, סורית, קופטית, חבשית, מנדאית ואחרים, פרט לערבית.

אמנם ספרים אלה לא נמצאו פעם אחת, אלא הם נאספו במשך מאות שנים, מאז המאה הרביעית לספירה ועד עכשיו....

את רוב הספרים הללו מצאנו לאחר מותו של מוחמד - יהי רצון ושלום ה' - והאחרונים שמצאנו היו מגילות ים המלח

תמיד נמצא את זהעדות הקוראן בספרי הקודמים, אמנם לא מצאנו ספרים אלו במקום אחד, אלא בהרבה מקומות כמו סיני, נג חמדי, קהיר, מערות ים המלח, חבש, הוותיקן, הספריות של אצילי אירופה

למרות שספרים אלו היו נדירים בעידן הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלוםבגלל שההעתקה נעשתה ידנית ולא הייתה הדפסה, וגם בגלל שריפת ספרים השייכים לדתות הנרדפות, במיוחד לנוצרים

עדויות קוראניות אלו נמצא תמיד, למרות שנפח הספרים בימיו, יהי רצון ה' ושלום עליו, היה גדול והיה בצורת עפרונות, והיה קשה להפיץ אותם בסתר.

"אתן דוגמה לתכונה זו, "העדויות הקוראניות בספרים הקודמים:

ידוע שסיפור יוסף עליו השלום הוא היחיד שאנו מוצאים בקוראן ברציפות במקום אחד. איננו מוצאים את הסיפור הזה כפי שהוא באף אחד מספרי היהודים או הנוצרים

נמצא חלק ממנו בתורה שיש לנו כעת תקן - שבעיםעם פרטים בסיפור המקראי שאין אנו מוצאים בקוראן, כמו קטעי תורה לספר את סיפור יוסף בלי. כל הזדמנות לספר לנו סיפור אחר, שהוא היחסים המיניים של יהודה עם אשת בנו!

באשר לחלק השני של מספר יוסף בקוראן, נמצא אותו במספר רב של ספרים של אנשי הספר מלבד התורה, ונמצא חלק זה מפוזר לחלוטין, לחלקו של יוסף מספר. את החזון שלו לאביו תחילה אנו מוצאים אותו בספר "הפקודות היהודיות" מאת ההיסטוריון יוספוס"...

והחלק שלח אותו איתנו מחר להשתובב ולשחקבספר פסקתרפתי ומספר ספר

שני הספרים הללו הסכימו עם הקוראן בכך ונבדלו בו עם התורה עצמה

והחלק "וגילינו לו כי תודיע להם בדבר הזה" בספר. והחלק "והם קנו את זה בזול" בספר אחר... והחלק "והביאו את אביהם לסעודה בבכי" בספר בריתות השבטים, שהוא אחד מספרי הסודותוהחלק "אכל אותו הזאב" בספר "ישר וישב""

כך, יותר מחלקים, כמו אלו שהזכרנו לעיל, ביותר מספרים

בכל הספרים הנ"ל שמצאנו יש הרבה פרטים לא הגיוניים שאינם מוזכרים בקוראן הקדוש, כמו אזכור ספר "תנחומא" שיהודה, כאשר בנימין נלקח ממנו, נכנס לסכסוך עם יוסף והא. מלאכים ירדו לחזות בסכסוך בין יוסף "השור" ליהודה "האריה"

גם ספר ב"ר והתלמוד כאן מוסיפים שאנשיו החזקים של יוסף איבדו שיניים בגלל זעקת יהודה

שני הספרים מזכירים במקום אחר שמלאך התשוקה הוא זה שהאיץ ביהודים לשכב עם אשת בנו המוזכרת בתורה!

מדובר על הסעיף השני בספר הקוראן. באשר לחלק האחרון, אין אנו מוצאים אותו בתורה או בכל דבר אחר. לכן, יש צורך שלמוחמד - יהי רצון ה' ושלום עליו - היו אחרים כתבי יד בנוסף לכל מה שהוזכר ממקורות שלא מצאנו עד כה, וזה בלתי אפשרי בכל המדדים!!

תכונה זו - העדות הקוראנית בספרי הקודמים - אנו מסיקים ממנה כי לא יתכן שאדם כמו מוחמד, עליו ה' תפילת ה' ושלום, יקרא כל עיתון בכל ספר ספרים שאנו. עכשיו מכיר את רובם רק מאוחר מאוד... ואז הוא מוציא את הפרטים הלא הגיוניים ואז לוקח מזה תואם את זה... ואז הוא מציג את המוצר הזה בצורה גרפית נפלאה, והוא בטח עשה את כל זה גם בסתר!

זה בלתי אפשרי לחלוטין, במיוחד אם נוסיף לכך את הידע שלו ואת הגישה שלו לספרי הסודות האפוקריפיים השייכים לכל כת

לכתות רבות של יהודים ונוצרים יש ספרים שרק אנשי הדת הבכירים ביותר בקהילה שלהם יכולים לקרוא

האם מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, הסתכל גם בספרים האלה כדי לחבר את הקוראן האצילמדריך עשרים ושניים:

בין ההוכחות לנבואתו של מוחמד אדוננו, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, נמצא הדיאלוג המדהים שהתנהל בין הרקליוס, הרומאי הגדול, לאדון מכה, אבו סופיאן, יהי רצון ה'. והוא היה באותה תקופה מנהיג הפוליתאיסטים. בלבנט, הוא גם היה חוקר של דת הנוצרים ושל הנבואות המבשרות את חותם הנביאים, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו... זה סיפור גדול שהתרחש בין הרקליוס ואבו סופיאן סופר על ידי אל-בוכרי, מוסלמי, אבו דאוד ואימאם אחמד והוזכר במספר ספרי הסונה, ולהלן הטקסט של סיפור זה כפי שהגיע בסחי אל- בוכרי, ומה שבין הסוגריים תוספות מספרים אחרים:

הוא הרקולסאמר: מי מכם הכי קרוב לאיש הזה שטוען שהוא ביא

אבו סופיאן אמר, ואני אמרתי: אני הכי קרוב אליוּלְקַלֶל

לא יהיה על הכביש באותו זמן אמר: מה היחס בינך לבינו, אז אמרתי שהוא בן דוד שלי; אף אחד מבני.

אָמַר, אֵיכָה יוֹשֵׁלוֹ בָּכֶם

הוא אמר: מישהו מכם אמר את זה פעםאמרתי לא.

אמר: היה מלך בין אבותיו, אמרתי לא.

אָמַר, הַאִם אֲדִילֵי הָאֲנָשִׁים הוֹלְכִים אוֹתוֹ, אוֹ שֶׁהֵם הַחֲלָשִׁים

הוא אמר, "האם הם גדלים או יורדיםאמרתי, "לא, הם גדלים."

אמר: האם יחזור מי מהם, בכעס על דתו, לאחר שנכנס לתוכהאמרתי לא.

אמר: האשמת אותו בשקר לפני שאמר מה שאמראמרתי לא.

הוא אמר: נלחמת בואמרתי כן. הוא אמר: "איך נלחמת איתו

ויאמר למתרגמים: אמור לו, שאלתי אתכם על השושלת שלו, והזכרתם שביניכם הוא שושלת, כך גם שושלת השליחים.

ושאלתי אותך אם יש מלך בין אבותיו, והזכרת שלא אמרתי "אם היה מלך מאבותיו" אמור: "אם היה מלך מאבותיו".

ושאלתי אותך, אצילי האנשים הלכו אחריו, או החלשים שלהם, והזכרת שהחלשים הלכו אחריו, והם הלכו אחריו.

ושאלתי אותך אם הגדילו או פחתו, והזכרת שהם מתרבים וכך הוא ענין האמונה עד שתתקיים.

ושאלתי אותך, האם מישהו מתרחק בכעס על דתו לאחר שנכנס בה, ואמרת שלא, וכך גם האמונה באמונה.

ושאלתי אותך אם הוא בוגד, ואמרת שלא, וכמו כן השליחים לא יהיו בוגדים.

הייתי שם כדי לשטוף לו את הרגליים.

אחר כך התחנן בספר שליח ה' יתברך ה' ויתן לו שלום אשר שלח דהייא לאדם גדול ולכן נתן לו ראייתו:

חוץ מאלוהים, ואיננו משייכים אליו דבר, וגם אנו לא לוקחים אחרים כאדונים מלבד אלוהים.

כפי שאנו רואים, בדיאלוג זה ישנן הוכחות רציונליות ברורות לנבואתו של מוחמד, תפילת ה' ושלום עליו, שאינה נסתרת מאאבן חרב, שה' יהיה מרוצה ממנו

והרקליוס, בשאלותיו, רצה לדעת האם נביאנו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, הוא נביא אמת או טוען לנבואהוהתברר לו מתשובות אבו סופיאן - שהיה אז פוליתאיסט - כי הוא נביא אמת וכי קריאתו תתפשט על פני האדמה וכי מלכות אומתו תגיע לארמונו אשר בו הוא. הוא.

לאותם ספקנים לגבי הנביאות של מוחמד, אלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, האם התכונות שהרקליוס שמע הן של אדם אמיתי, אמין או טוען לנבואה, כפי שאתה טוען

מדריך עשרים ושלושה:

כיצד ידע הנביא עליו השלום וברכות ה' שחבריו, שיהיה אלוהים מרוצה מהם, יתמנו כממשיכים עלי אדמות אחריו, וכי האסלאם ינצח על פני האדמה

האימאם אבן קת'ר, ירחם ה' עליו, אמר בפירוש הפסוק הזה:

זו הבטחה מאלוהים לשליחו, שה' יברך אותו ויעניק לו שלום. שהוא יעשה את אומתו לח'ליפי הארץ, דהיינו: האימאמים של העם והשליטים עליהם, ובאמצעותם יתפייסו המדינות, והמשרתים יהיו כפופים להם, והם יחליפו אותם, לאחר פחדם. של העם, עם בטחון ומשפט עליהם, והקדוש ברוך הוא עשה זאת. לו שבח ותודה, על שליח ה', יהי רצון ושלום ה', לא מת עד שכבש ה' את מכה ואת כיבר ואת שאר חצי האי ערב ואת ארץ תימן בשלמותה. הוא לקח את המחווה מאמגי חג'ר, ומחלק מפאתי הלבנט, ומהרקליוס, מלך הרומאים ובעל מצרים ואלכסנדריה - הלא הוא אל-מוקצ'יס - ומלכי עומאן והנגוס. מלך חבש, שמלך אחרי אשמה, הדריך אותו, ירחם עליו ה' ויכבדו.

ואז כאשר שליח האלוהים, יהי רצון ושלום ה', מת ואלוהים בחר עבורו את מה שיש לו בכבוד, יורשו, אבו בכר אל-סידיק, לקח את הנושא אחריו, אז הוא שלח צבאות איסלאם ל פרס, מלווה בח'אליד בן אל-וואליד, יהא אלוהים מרוצה ממנו, אז הם כבשו חלק ממנה, והרגו חלק מאנשיה. ועוד צבא בליווי אבו עוביידה, יהי רצון ה' עמו, ואלה איתו מן הנסיכים עד ארץ הלבנט, ושלישי בחבורת עמר בן אל-עאס, יהי רצון ה' עמו. ארץ מצרים, אז פתח הקב"ה את צבא שמ"י בימיו בבוסרה ובדמשק ואת גבולותיהם מארץ חורן ובני בריתה, וה' הכול יכול נפטר. הקב"ה, ובחר לו במה שיש לו בכבוד.

ועל האיסלאם ואנשיו נתן השראה לאל-סדיק למנות את עומר אל-פארוק, יהי רצון ה' אלקינו, לרשתו, והוא עמד בדבר אחריו במלואו, כפי שלא הספיק התיבה לאחריו. הנביאים [עליהם השלום] על כמותו, בעוצמת הביוגרפיה שלו ושלמות צדקתו. בימיו נכבשו ארצות הלבנטין בכל שלמותן, וארצות מצרים עד סופו, ורוב פרובינציית פרס, וחוסראו נשבר ומושפל, והוא נסוג לקצוות ממלכתו, וחבל ארץ. קיסר היה ארמון, וידו נלקחה מהלבנט, אז הוא

התייצב לצד קונסטנטינוס, וכספם - חוסראו וקיסר - הוצא למען אלוהים, כפי שהודיעו לו על כך והבטיחו לו שליח האלוהים, ביום לו מאדונו השלום השלם ביותר והתפילה הטהורה יותר.

ואז כאשר הח'ליפות של עותמאן בן עפן, יהי רצון שאלוהים הכל יכול יהיה מרוצה ממנו, הממלוכים האיסלאמים השתרעו למזרח הרחוק ולמערבה של כדור הארץ, אז הם כבשו שם את המגרב עד הקצה הרחוק ביותר: אנדלוסיה, קפריסין, קאירואן וסאוטה. מהים שמסביב, וממזרח למדינה הרחוקה ביותר של סין חוסראו נהרג, וממלכתו נהרסה כליל. והערים עיראק, חוראסאן ואוואס נכבשו, והמוסלמים של הטורקים - הטטרים והמונגולים - נהרגו ברצח גדול מאוד, ואלוהים הכשיל את המלך הגדול ביותר שלהם, חאקאן, וגבה מסים ממזרח וממערב. לנוכחות מפקד העות'מאן הנאמן בן עפן, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו. וזה בברכת קריאתו, עיון בו, וקירוב העם לשינון הקוראן; מטעם זה מוכח בסחי' בסמכות שליח ה' עליו ה' ושלום שאמר: "ברא לי הקב"ה את הארץ וראיתי את מזרחה ומערבה, ואת ה'. מלכות עמי תגיע למה שנגלה לי ממנה." ושליחו, ולהודות לו באופן שיספק אותו בשמנו. "

מדריך עשרים וארבעה:

האימאם אבן אל-קאים, ירחם עליו אלוהים, מנהל דיאלוג קצר אך מועיל מאוד עם חוקר יהודי בכיר על נבואת מוחמד, יהי רצון ושלום ה' עליו… אבן אל-קאים, ירחם ה' עליו, אומר:

ניהלתי ויכוח במצרים עם הגדול ממי שהיהודים מתייחסים אליהם כמדע ומנהיגות, ואמרתי לו במהלך הנאום: בהכחשת מוחמד, עליו ה' תפילת ה' ושלום, העלבת את ה' בגדולים ביותר. לְהַעֲלִיב.

אמרתי לו: שמע עתה את הדיווח שלו - ההסבר - אם אתה אומר: מחמד הוא מלך לא צודק, והוא אינו שליח מאלוהים, והוא חי עשרים ושלוש שנים בטענה שהוא שליח ה' שנשלח. לכל הבריאה, והוא אומר ה' ציווה אותי בכאלה ואסר עלי על כך, וכך נתגלה לי; ולא היה מזה כלום, והוא היה כל הזמן - משנה את דת הנביאים, מתנגד לאומותיהם, ומבטל - משנה - את חוקיהם, אז או שאתה אומר: הקב"ה הכול יכול היה מודע לכך, עד לכך ויודע זאת, או אתה אומר: זה היה נסתר ממנו והוא לא היה מודע לזה. .

אם אתה אומר: אלוהים לא ידע על זה, אז אתה ייחסת את זה לבורות הכי גדולה, ומי שיודע את זה יותר בקי מאלוהים

ואם תאמר: אדרבא, כל זה היה בידיעת ה', עדות, והודעתו על כך, הרי אין הענין פטור מכך שה' יוכל לשנותו, לקחת בידו ולמנוע ממנו, או לא. .

אם אלוהים אינו מסוגל, אז ייחסת זאת לחוסר הכשירות המכוער ביותר שסותר את אלוהים.

ואם ה' מסוגל ולמרות זאת הוא מוקיר אותו ועוזרו, תומך בו, מרומם אותו ומרומם את דברו, עונה לתחינותיו, מחזק אותו מאויביו, ומגלה על ידיו יותר מאלף סוגי ניסים וכבוד, ו אין מתכוון לו רע אלא שהוא יזכה אותו, והוא אינו קורא לו בהזמנה אלא שזו נענית לו, אז זה העוול והשטות הגדולים ביותר, שלא ראוי לייחסו לחכם יחיד, שלא לדבר על אדון הארץ וגן עדן, אם כן כיצד יוכל להעיד בפניו על הסכמתו לקריאתו, על תמיכתו ועל דבריו

כששמע זאת אמר חלילה שהקב"ה יעשה זאת בשקרן ובלשון הרע. אלא נביא אמת הוא. הבאים אחריו יצליחו וישמח.

אמרתי: מדוע אינך נכנס לדתו

אמר: זה נשלח רק לאלפביתים שאין להם ספר, ובאשר לנו, יש לנו ספר שאנחנו הולכים בעקבותיו.

אמרתי לו: הכל התגבר, כי הפרטי והציבור ידעו שסיפר שהוא שליח ה' לכל הבריאה, ומי שלא הלך אחריו הוא כופר מבני הגיהנום, והוא. נלחם ביהודים ובנוצרים והם אנשי הספר, ואם המסר שלו נכון, יש להאמין לו בכל מה "שנאמר לו, אז תחזיקו הוא לא נתן תשובה.

הוויכוח הזה שניהל האימאם אבן אל-קאים הוא עדות ברורה לכנותו של שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום ושאלוהים הכל יכול לא היה עוזר למוחמד, יהי תפילתו ושלום ה'. ותמכו בו בתמיכה זו, לולא היה נביא מעצמו, התורה כללה עדויות רבות, הוכחות ובשורות משמחות המאשרות את כנותו של הנביא מוחמד, יהי רצון ה' .כבודו ושלום, בקריאה ובמסרו, וכי הוא חותם השליחים והשליח כרחמים של העולם. זה ש:

מה בא בבראשית ט"ז ח-יב"הגר, שפחת שרי, מאיפה באת? ולאן אתה הולך?" והיא ענתה: "אני בורחת מפני "גבירתי שרי." ויאמר לה מלאך ה': "חזרי אל גבירתך ותכנעי לה.

וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ מַלְאַךְ ה': "תרבה את זרעך ולא יספרו." ומלאך ה' הוסיף: "הנה את הרה ותלד בן ו תקרא לו ישמעאל שפירושו: הקב"ה שומעכי שמע ה' את קול עליבותך, והוא יהיה איש אכזרי עוין כולם וכולם עוינים אותו, והוא חי פרא ומתריס. הכל. האחים שלו.

בהתייחסו לכך אומר אבן אל-קאים: "ידוע כי ידו של בני אסמעיל עליו השלום, לפני שליחת מוחמד, יברך אותו ה' וישן לו שלום, לא הייתה מעל ידי בני אסח"ק. זכרונו לברכה; אלא הנבואה והספר היו בידי בני אסמאעיל, ונכנסו למצרים בזמן יוסף עם יעקב עליהם השלום, ולכן לא הייתה לבני אסמעיל יד עליהם, אחר כך יצאו כאשר משה רבנו. אותו, נשלח, והם היו עם משה עליו השלום, מהעם היקר ביותר עלי אדמות, ולאיש לא הייתה יד עליהם. לכן היו עם יהושע עד ימי דוד ומלכותו של שלמה המלך שלא ניתן לאיש כמותו, ויד בני אסמעיל לא הייתה עליהם, אז שלח ה' את המשיח, והם כפרו. בו והכחישו, אז נהרסה שלילתו ממנה, ונפסקה מלכותם, ולא קמו אחריו, ויכרתו ה' בארץ האומות, והיו בשלטון הרומאים, הפרסים. ואחרים, וידו של בנו של איסמעיל לא הייתה עליהם במקרה הזה, ולא הייתה מעל יד כולם עד ששלח ה' את מחמד, יהי רצון ה' ושלום עליו במסרו, וה' כיבדו בנבואתו. , אז עם שליחותו הייתה ידם של בני איסמעיל מעל הכל, והוא לא שרד על פני האדמה יש כוח יקר משלהם; היכן שכבשו את הסולטן של פרס, הרומאים, התורכים והדיילאם, והם כבשו את היהודים, הנוצרים, האמגנים, הסבים ועובדי האלילים; כך הופיע הפירוש לאמירתו בתורה: "וְיָדוֹ יִהְיֶה עַל יַד הַכֹּל וּמְדַּת הַכֹּל" חִדְיַת אֶל-הַיְיָרָה מאת אבן אל-קאים

בגלל זה אקים להם נביא מקרב אחיהם כמוך, ושמתי את דברי בפיו, ויפנה אליהם בכל אשר אני מצווה אותו. דברים: יח

זוהי בשורה יהודית על נבואת מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, שם הוקם נביא מקרב אחי היהודים, והיהודים הם חסידי יצחק ואחיו איסמעיל וחסידיו הערבים. , כי אמו ערביה - שהביאה את הבשורה על הסתלקות הנביא - מצאצאיו

והבשורה אומרת: "בין אחיהם כמוך." אילו הכוונה הייתה נביא מקרב היהודים, היה אומר: נביא בקרבכם, אבל אמר: מאחיהם.

ובאמרו: "כמוך", כאן מגיעה הזדמנות לדבר על המאפיינים המשותפים בין "משה עליו השלום", אליו מכוון הנאום, לבין הנביא הדומה לו או דומה לו.

אז משה עליו השלום: הוא התחתן, הוליד ילדים והיגר מארץ חוסר האמונה, וזה לא קרה עם המשיח שלא התחתן, אלא הנביא מוחמד, עליו ה' תפילות ה' ושלום. ילדו ילדים והיגרו ממדינת חוסר האמונה למדינה שבה שוכנת האמונה.

ואז משה עליו השלום בא עם מסר, שהוא התורה, והנביא מוחמד, תפילת ה' עליו השלום, בא עם מסר, שהוא הקוראן.

לבסוף, הנביא משה עליו השלום מת כמו שאר בני האדם ונקבר, והנביא מוחמד, יהי רצון אלוהים ושלום גם עליו, אבל אלוהים המשיח הקים אותו אליו.

ואז מגיעה בשורה מיוחדת למוחמד האהוב, תפילת ה' ושלום עליו, "כאשר נותנים אותה למישהו שיודע לקרוא, באומרו: קרא את זה, הוא עונה: אני לא יכול, כי הוא חתום". ישעיהו יב, יבוידוע לקרובים ולרחוקים שהנביא מוחמד עליו ה' ושלום היה אנאלפביתי לא קורא לא כותב

בין הבשורות טובות יש גם מה שבא בספר ישעיהו יאשכתוב: "ישמח המדבר ועריו וארצות קידר. ישירו אנשי סלע בשמחה ויצעקו מראשי ההרים". ישעיהו:

הבשורה הזו ברורה בהטפתו של מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. היא התייחסה לערב, הארצות שבהן חי קידר בן איסמעיל, וביקשה ממנה לשמוח. והזכיר את מקום הגירה של שליח ה' עליו תפילת ה' ושלום, שהיא מדינה, ואמר: "ישירו אנשי סלע בשמחה". סלע הוא סלע, שהוא הר בשער העיר, כפי שהוא נקרא עד עכשיו, והוא סלע בעברית.

מטקסט זה אנו מבינים מדוע התיישבו היהודים במדינה ובסביבתההם היו בטוחים שחותם הנביאים ישכון במדינה, שאחד מנקודות הציון שלו הוא הר סלע המוזכר בתורה כמו הבשורה הקודמת, ולכן ביקשו להיות ביניהם וביניהם.

חוקרים יהודים במדינה ובסביבתה הכירו את תיאור הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ואת הופעתו הקרובה, דבר המאושר על ידי אבן סעד בשכבותיו עם שרשרת מספרים בסמכותו של אבן עבאס. הגירתו לעיר" [המעמדות הגדולים].

דיו של היהודים מתאר את הנביא, ה' יברך אותו וישן לו שלום

הנה דיו של היהודים המזכיר את תיאור השליח מחמד עליו ה' ושלום, בתורה כששאל אותו אבן עיאש על אבן עיאש ששאל את כעבא את הדיו דיו: מלומד מבני ישראל "איך מוצאים את כינויו של שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בתורהאמר: אנו מוצאים אותו מחמד בן עבדאללה, יליד מכה, ונודד לטבה, ומלכותו בלבנט, ואינו מגונה, ולא רם בשווקים, ואינו גומל לרע ברשע, אלא הוא. סליחה וסולחת. הם מבצעים שטיפה בגפיים, וחוגרים את עצמם בקרבם, הם עומדים בתור בתפילותיהם כפי שהם מתארים במאבקם, שאגתם במסגדיהם היא כקול דבורים, קריאתם נשמעת באוויר של השמיים. אמרתי: זה אומר הקריאה לתפילה." בוכרי סיפר זאת

זהו תיאור מלומדם על ידי הנביא מחמד, תפילת ה' ושלום עליו, כי תיאור השליח מחמד, תפילת ה' ושלום עליו, בתורה היה ברור עד כדי כך שרק מכחיש. ועקשן יכחיש זאת.

הנה הנביא נולד במכה, ונודד אל טאבהכלומר [מדינה אל-מונווארה], והנביא קרא לה טאבה בגלל טובת יושביה וטובת רוחה, וברגע שאלוהים כבש את לבנט עבורנו, דמשק הפכה לבירת הח'ליפות האסלאמית, ואז הרחוקים והקרובים העידו על הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, כי "הוא לא מגונה, ולא מדבר בקול רם בשווקים, וגם לא. האם הדיו אמר, "אומו הוא אנשי הלל, הם מהללים את אלוהים בכל ."הוא מחזיר רע על רע, אבל הוא סולח וסלח שגשוג, ומפארים את אלוהים בכל נג'ד, הם מבצעים שטיפה בגפיים ותומכים בקרבם, הם מסתדרים בתפילותיהם כפי שהם מתארים ב הקרב שלהם, שאגתם במסגדים שלהם היא כמו שאגת דבורים, קריאתם נשמעת באוויר השמים".

היהודים ידעו את זמן ביאת הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, ותיאוריו התגשמו עבורם בספריהם, והם איימו על מי שאלוהים מחוקק בבריאתו את ההידחקות בין אמת לשקר ועוינות בין אנשי האמונה לאנשי .הערבים בבואו הבגידה, אויבי האמונה אינם רוצים בהופעתה של האמת, וגם לא בשיא האסלאם כדי שהשקר שלהם לא ייחשף. מיתוסים ושקרים תומכים ומיתוסים עם ראיות קלושות, כך שיהפכו לעובדות מוסלמיות עבור אלה עם מוחות חלשים ובורים.

האמת ברורה, אבל הכופרים מתווכחים עם שקר כדי להביס את האמת ולבטל אותה

ואלוהים מינה לאיסלאם מישהו שמגן עליו ומגן עליו, אז לא תמצא שקר שאויבי האסלאם בדו נגד האסלאם אלא ואנחנו מוצאים עשרות, אלא מאות, שמגיבים לו ומפריכים אותו בטיעון והוכחה, ואתה לא מוצא חשד שחוזר על עצמו על ידי אויבי האסלאם אלא שאנו מוצאים עשרות, אלא מאות, שדוחפים אותו ומוחצים אותו בראיות והוכחות.

ובגלל זה הוא, העליון, אמר להיפך במה שהתכוונו והאשימו :

וממה ששונאי האסלאם המציאים מהשקר אומרים שהשו"ת אינו מאת הקב"ה ואינו נס, ושבני אדם יכולים לעלות - בדומה לקוראן, ולכן אין ראיה. לנבואת הנביא מוחמד -.

והשו"ע השיב להם במה שמרסק את דיבתם ומרפא את לב המאמינים, ואין הקוראן משאיר חשד של הכופרים מבלי להגיב עליו ולעקור אותו. ה' - כבודו העליון - אמר: והפוליתאיסטים האלה לא באים אליך עם מאפיין מוזר של התכונות שהם מציעים, ובעזרתו הם רוצים להכפיש את נבואתך, אלא אם כן נפריך אותה עם האמת הדוחה את דבריהם וחותכת את הוורידים. של שאלותיהם המגוחכות, וזו אמירה טובה יותר ממה שהם אומרים ואין אומרים דבר שמתנגד לאמת, אלא שנשיב להם מה האמת באותו ענין.

כלומר, בכל פעם שהם מעלים דוגמה או חשד מובא, הקוראן האציל מתגלה על ידי ביטול טענתם, הפרכת שקריהם, ביטול חשדם וביסוס האמת בכך, ועם ההסבר הטוב ביותר של מה. הם חשדו ונפשם התבלבלה על [7].

אל-שעראווי אמר - -: "ולא מביאים לך משל" כלומר, במשהו מוזר, שבאמצעותו יבקשו פיצוי נגדך: "אלא שאנו חכמת הבורא, האדיר והנשגב, .מביאים לך את האמת" כלומר, בתגובה להם עם המשרד. ואמת שאין עליה עוררין חייבה שהוא ישלח לבריאה שלו שליחים להדריך אותם לדרך ההדרכה, כשם שהשטן לקח אותם בנתיב הפיתוי, וללמד אותם מה שהמשרתים לא יכולים להגיע אליהם. מוחות, כדי שבסופו של דבר יוכלו להיטהר ולהינצל מהייסורים הכואבים.

ומכיוון שהנבואה היא המתווכת בין הבורא, האדיר והנשגב, ובין בני האדם כדי להעביר את המסר של אדונם, קבוצת אנשים הכחישו זאת בטענה שדי להם בהיגיון מכל מסר, וחלקם הכחישו זאת. , המבקשים להשתחרר מכל מנדט, הוא בשלושה פרקים: הפרק הראשון הוא מבוא ובוחן הגדרות והיבטים של סוגיית הוכחת הנביאות.

הוא הכיל חמישה חלקים: בנושא הראשון: הגדרתי את התיאולוגיה על ידי הזכרת מספר הגדרות, והיה ברור שזהו מדע החוקר את האמונה האסלאמית משני היבטים: האחד הוא להוכיח את סוגיות האמונה הרציונלית, וה אחר הוא להגן על האמונה נגד מתנגדיה ולהגיב לאמונות של מתנגדיה גם מבחינה נפשית. ובנושא השני: דיברתי על גורמי הופעת התיאולוגיה, וחילקתי אותה לשני חלקים: הראשון: הגורמים הפנימיים, הכוללים: הספר והסונה, אירועים פוליטיים והופעת התפתחויות בחברה, כניסתם של מספר רב של אנשים לאסלאם מהדתות האחרות הגבוהות ביותר.

השני: הגורמים החיצוניים: מיוצגים על ידי הציוויליזציה היוונית, והציוויליזציה המזרחית, אשר בתורה הייתה מיוצגת על ידי ההודית והפרסית. הנושא השלישי: הגדרת הנבואה והמסר והסבר ההבדל בין הנביא לשליח, וחוקרים נחלקו בהגדרת הנביא והשליח, חלקם רואים שאין הבדל ביניהם, שהרי כל נביא הוא. שליח, וכל שליח הוא נביא, ויש מהם סוברים שכל שליח הוא נביא.ולא כל נביא הוא שליח, ובעלי האנשים הללו נחלקו בדעת השליח לכמה אמירות, החשובות ביותר. מתוכם:

הנביא הוא בן אנוש שהתגלה לשריעה כלומר פסיקותבין אם הורה לתקשר אותה ולקרוא אליה או לא.

השליח הוא האיש שנשלח על ידי אלוהים לעם עם חוק, והנביא הוא זה שאלוהים נתן השראה לרפורמה בענייני עם על ידי נשיאתו לחוק או הדרכתו למה שנקבע בכל החוקים, ו החוקר העדיף את האמרה הזו. הנושא הרביעי: בהיבטים של סוגיית הוכחת הנביאות דיברתי בו על חמישה יסודות המשלימים זה את זה, באמצעותם ניתן להוכיח את נבואתו של כל נביא, ולהראות את השקר של כל הטוען לנבואה. שהם: אנשים צריכים את המסר הזה.

שקול את הביוגרפיה של טוען הנבואה, לפני ואחרי תביעתו.

ניסים.

שקול את מהות ההודעה.

הכרזות. הנושא החמישי: בהגדרת תכנית הלימודים, הוזכרו מספר הגדרות על ידי מספר חוקרים, שהחשובה שבהן הייתה שתכנית הלימודים היא מכלול של צעדים נפשיים מאורגנים, ההליכים המעשיים שהחוקר מקיים בתחום ידע, והעקרונות והכללים שהוא מקפיד עליהם במחקריו עם מטרה מאחוריה, כלומר להגיע, בעזרתה, לידע חדש שניתן לבחון את כנותו, והוא יהיה הוודאי והנכון ביותר אם הוא לא נכון. מסוים. הפרק השני: גישת המוטאקלימון לגישת הנבואה לנבואה וכולל שני חלקים: הנושא הראשון: גישתו של המוטאקלימון לשימוש בטקסטים של הספר והסונה. שדיברו על הוכחת נבואות עם ראיות שכליות, והם השתמשו בזה נפשית. .

הנושא השני: הוכחתם לנביאות באמצעות הבשורה המשמחת של השליחים הקודמים, וגישתם להיענות לספקות.

כמה תיאולוגים ציטטו את החדשות הטובות של שליח קודם לפיה נביא בעל תכונות כאלה ואחרות יישלח על ידי אלוהים אחריו כדי להוכיח את נבואתם של כמה נביאים, ותיאולוגים אלה הגיבו לספקות שהועלו באמינות הראיות הללו. הפרק השלישי: גישתם של התיאולוגים בהוכחת נבואה בהיגיון, והוא מכיל ארבעה נושאים: הנושא הראשון: גישתם בהוכחת הצורך של העם בנבואה והיענות לקווי הדמיון, הוכיחו התיאולוגים את הצורך של העם בנבואה.

וזה בא לפרט את הידיעה האוניברסלית שהשכל האנושי הצליח להגיע אליה, ולכן היא לא מתנגשת עם כל שכל שקול, שאין הוא יכול להגיע עם שכלו. הנושא השני: גישתם להוכחת הנביאות באמצעות ניסים והיענות לחשדות. רוב התיאולוגים הסכימו שניסים הם הדרכים הבריאות והעוצמתיות ביותר להוכחת הנביאות, וכמה חוקרים ראו בכך העדות היחידה להוכחת הנבואה. חלקם מטילים ספק. אפשרות התרחשותם, וחלקם מפקפקים בעדויותיהם לאמיתות השליח, וחלקם מיועדים למטרות אחרות, ונקודות הדמיון הללו עומדות בסופו של דבר במטרה אחת, והיא להטיל ספק באפשרות הנבואה. הפריך זאת מדעית.

והם הראו שזה לא מבוסס על שום בסיס מדעי. הנושא השלישי: גישתם להוכחת הנביאות ע"י התבוננות בביוגרפיה של הטוען לנבואה. השליחים, תפילת ה' ושלום עליהם, התאפיינו באוספי המוסר, והקב"ה שמר עליהם מלבצע חטאים ראויים לגינוי לפני ו לאחר שליחותם, כפי שאלוהים הכל יכול הרחיק אותם מכל יצירה שתרחיק אנשים מהם, והם היו שליחים

המציינים את ערכו של שולחם, ועל זה, התיאור של האדם שטוען את המסר עם התיאורים הללו הוא אחת הראיות לאמיתותו, והפגם בהן הוא אחת העדויות לשקריו. הנושא הרביעי: גישתם בהוכחת הנבואה על ידי התבוננות במהות המסר, אחד המפרטים של המסר האלוהי הוא שהוא לוקח בחשבון את האינטרסים והטבע של העם, וכי מהותו תואמת את המהות. של המסרים הקודמים. והקב"ה,

ושטוען המסר אמת בטענתו, והעדרו או העדר כל אחד מהם הוא מהראיות לשקר של טוען הנבואה. סיימנו את המחקר במסקנה שבה הבהרנו את הראיות של הדוברים בהוכחת הנבואה שהם הציגו בכל היבט של תיק זה הסברנו בו את סוגי הראיות הרציונליות בהן השתמשו הדוברים בתגובה לחשדות שהועלו לגבי .שהוזכר לעיל הנבואה, שהם: העדות הדיאלקטית, והראיה המכונה פסלות הראיה מאשרת את פסול המסומן ואת הסילוגיזם. על .שני סוגיו, החזק והמותנה

גישוש, חלוקה, מסקנות מייצגות, מסקנות מדגימות, מה שנקרא ראיות צוברות ראיות, הגישה להאצלה והגישה לפרשנות. סיימנו את המסקנה בציון שגישות אלו ראויות למחקר מסוג אחר כדי להפיק תועלת מהן בהתמודדות עליו להאמין בנבואתו של מוחמד נביאנו, שה' יברך אותו ואת משפחתו ויתן להם .עם סוגיות מתעוררות בזמננו .שלום, כי הוא טען שהוא נביא, והנס נראה על ידו, אז הוא נביא אמת, ושתי הנחות. הם סופיים

:אני אומר: זהו העמוד השלישי של האמונה, והוא עמוד הנבואה והנביא

.הוא הבן אדם המכריז על אלוהים כל יכול ללא מדיום אנושי

באשר להוכחות לנבואתו של נביאנו מוחמד בן עבדאללה בן עבדול מוטאליב, יהי רצון תפילתו ושלום ה' עליו ועל משפחתו; יש לומרשהוא, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, טען שהוא נביא, ו[בידו המופלאההופיע, וכל מי :שטען לנבואה, ונראה בידו נס. הוא אמת בטענתו, אז הנה שלושה דברים

הראשון: הוא טען לנביאות, וזה מהשאיש אינו מכחיש, כי כל היצורים, המסכימים איתם והחולקים, מודים שהוא, .יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, הופיע במכה. וטען לנביאות

.השני: הוא, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, הופיע בנס על ידו, וזה ידוע גם בתדירות המועילה לוודאות

והנס: הוא] הדבר היוצא דופן, זהה לטענה, ואי אפשר לבריאה לבוא בדומה לו. כמו הפיכת המקל לחיים, להחיות .מתיםביקוע הירח, בוא העץ וגעגוע הגזע

רנו: זה תואם את הטענה, משמע שהיא עולה בקנה אחד עם טענתו, וזהו זהירות מפני מה שאינו בהתאם לטענה; עוד דווח בסמכותו של מוסילימה השקרן שנאמר לו: מוחמד, יהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, פלט לתוך באר, . .ומימיה עלו על גדותיהם. אלא, זו הכחשה של מה שהוא טען

.ואמרתנו: אי אפשר שהבריאה תעשה זאת, כי זה מעשה ה' אלקיך וזה מהדברים הייחודיים לו

:חוסר אפשרות: או במינו; כגון להחיות מתים, או תיאורו; כגון רהיטות הקוראן, ועקירת העיר; אנחנו אומרים

נביאנו מוחמדיהי רצון ושלום ה' עליו ועל משפחתו, הרבה ניסים הופיעו על ידו, ביניהם: הקוראן המפואר, וזה נס, כי הוא קרא איתו תיגר על הערבים. הנס שלי הוא הקוראן הזה, ואם אתם מאמינים לי במה שאני אומר, אז לכו אחריי ואחרי ילדיהם, ולקיחת כספם, מעידה על חוסר יכולתם לעשות זאת; אם החכם חושש לענין, ודוחף את העניין הקל יותר, אינו מתרחק ממנו אל הקשה יותר; זה מצביע על כך שנטישתם להתנגד לקוראן אינה מסוגלת להם, אז זה נס, כי המשמעות של נס: היא מה שאחרים אינם מסוגלים לייצר כמותו, ולכן מוכח שהקוראן הוא נס.

כמו כן, נעשו על ידו ניסים רבים, תפילת ה' ושלום עליו ועל משפחתו, כגון ביקוע הלבנהמעיין המים מבין אצבעותיו תלונת הגמל זדברי הזרוע המורעלת העץ אליו

שלישית: כל הטוען שהוא נביא ומופיעים ניסים בידו חייב להיות אמת, כי ניסים הם ממעשיו של הקב"ה - כפי שהזכרנו - אילו היה הטוען שקרן בטענתו והקב"ההראה את הנס. על ידו, זה יהיה להאמין לשקרן, ולהאמין שהשקרן מכוער. הוכח שהקב"ה לא עושה את המכוער, אז אסור לו להאמין לשקרן, אז מוכח שהוא נביא אמת, ולכן יש להאמין לו בכל מה שסיפר על הקב"ה. .

האימאם אל-באקיר עליו השלוםאומר:

שליח ה' ה' יברך אותו ואת משפחתוהביא את היהודיה שקראה לכבשה לנביא (שלום וברכות ה' עליו ועל משפחתו, ואמר לה: מה גרם לך לעשות מה שעשית.

אמרה: אמרתי: אילו היה נביא, לא יזיק לו, ואם היה מלך, הייתי פוטרת ממנו אנשים, אמר: אז שליח יברך ה' ומשפחתוחנן. שֶׁלָּה.

ראה: אל-וסייל ח: סעיף יב לפרקים על הוראות העשרה פרק ג'.

דת האסלאם כוללת הקצאה, תחיית המתים, תחיית המתים, גן עדן, גיהנום, שכר, עונש והוראות חוק אחרות.

ואמרו: ושתי הנחות, דהיינו, הטוען שהוא נביא, ומגלה את הנס בידו, וכל מי שהיה כך היה נביא, הם סופיים, עדות לנבואתו של מוחמד עליו .כלומר, הם בטוחים, כי הם בין ה. הנחות ידועות בתדירות המועילות לידע הדרוש השלום והברכה:

הנס הקוראני:

שלחנו את השליחים שלנו עם הוכחות ברורות

סורת אלחדיד פסוק

הקוראן האציל הוא הנס המתמשך של שליח אלוהים

הוכחות אלו הן הראשונות שבהן: נס הקוראן, והדבר החשוב ביותר בנס זה: שאלוהים שמר אותו מכל שינוי, שינוי, התחזות או זיוף. הקב"ה אמר:

אנחנו אלה שגילינו את הזיכרון, ונשמור עליה.

סורת אל-היג'ר פסוק

כלומר, הנביא ישוע עליו ועל נביאנו מיטב התפילות והשלום, הנס שלו הוא דבר אחד, והצהרתו אחרת, הנס נשמר, הוא התרחש ולא קרה שוב, נס חושי, שם אין קשר בין הנס לאמירה, כך גם משה רבנו, הנס שלו הוא המקל ואמירתו היא התורה, אלא שהנביא עליו השלום והברכה חל על דבריו הנס שלו, האמירה שלו היא הקוראן

הקדוש והתגלות ה' הכל יכול, והנס שלו הוא הקוראן הקדוש, כי הקוראן הקדוש הוא הנס המתמשך של הנביא, מדוע הוא ממשיךמכיוון שהנביא הוא החותם של הנביאים, ומכיוון שהמסר שלו הוא סוף כל המסרים, אז: הנס שלו צריך להיות מתמשך, והוא לא היה מתמשך אלא אם כן היה זה אמירה מדעית.

והם אמרו:

סורת אל-אנקבוט פסוק

להלן העדויות לאמונה באלוהים ושליחו:

ישנם שלושה דברים חשובים מאוד: אתה יכול להאמין דרך המוח עם אמונה מוחלטת בקיומו של אלוהים דרך היקום; קיומו של אלוהים, האחדות שלו ושלמותו, ואתה יכול להאמין באמונה רציונלית מובהקת, שהקוראן הוא דבר אלוהים דרך הבלתי ניתן לחיקוי שלו, ואפשר להאמין באמונה רציונלית מובהקת, שהאדם הזה שבא. עם הקוראן הזה הוא שליח אלוהים דרך הקוראן, אמונה באלוהים דרך היקום, ואמונה בקוראן דרך ניסים, ואמונה בשליח דרך הקוראן.

אם אתה מאמין שאלוהים קיים, אחד ומושלם, ושדבריו הם מילים עתיקות יומין, והתגלות שאלוהים גילה לנביא, זה שהגיע עם ההתגלות המופלאה הזו, הוא בהחלט שליח האלוהים, תפקיד התבונה הסתיים, תפקיד ההעברה הגיע עכשיו, אחרי שהאמנתי בבורא היקום האחד והמושלם, ואחרי שהאמנתי בקוראן הזה שדבר האלוהים, ואחרי שהאמנתי באדם הזה, שהוא בא. עם הקוראן הזה, שהוא שליח אלוהים, ואחרי שהאמנתי שהאדם הזה שבא עם הקוראן הוא שליח אלוהים, עכשיו האדם הזה שהאמנתי בו כשליח, ידבר, שלו. מילים הן התגלות, אחרון דבריו הוא התגלות שאינה מדקלמת, דבריו הם הצהרה של הקוראן הזה.

אז: יש לנו התגלות הנקראת מבורא היקומים, ויש לנו התגלות שמבהירה את ההתגלות הנאמרת מאדון הישויות, שליח האלוהים, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו...

מהם שני הקבועים שאין ספק בדת האסלאמית מגיעים אליהם:

הקוראן והסונה איתנים ואינם מוטלים בספק

יש לנו את הספר והסונה איתנו, לכן אמר הנביא עליו השלום והברכה:

שני דברים, אם תחזיק בהם, לעולם לא תלך שולל אחרי: ספר ה' והסונה של שליחו

הספר הוא התגלות שמתגלה, והסונה היא אמירה שאין לה טעות.הנביא היה חסין מטעויות בדבריו, במעשיו, בהצהרותיו ובתכונותיו.

יש לנו שני קבועים שאי אפשר להטיל בהם ספק; הקוראן והסונה, ויש לנו קבוע ראשון שהוא היקום, הקבוע הראשון שכל הבריאה כפופה לו הוא היקום, הקבוע השני הוא הקוראן, והשלישי הוא הסונה, כי הקוראן הוא דבר ה', ומכיוון שהקוראן הוא גישתו של העם כולו, וגישתם של כל עמי הארץ, יש לשנן אותו.

אני יודע את ה :

מתוך שינון מושלם של הקוראן, שינון הסונה, זו הסיבה שאלוהים מינה לעם הזה אנשים, ברמת הבנה, מעבר לגבול הדמיון, ועסוקים במדע החדית', עד שהם תיקנו את חדית'ים של שליח אלוהים, ולקח את הנכון, והצביע על החלש ועל הנושא.

לכן, הקוראן הוא סופי עם ראיות, חלקו סופיים, וחלקם ספקולטיביים, והסונה ספקולטיבית בוודאות, כי חלקו אותנטי ומוטאוטיר, נכון וטוב, וחלקו הוא. חלש ומומצא, והסונה היא ספקולטיבית בוודאות, וראיה משוערת.

הנה גם עדות מהספר המאשרת שמוחמד הוא שליח מאלוהים:

פסוק שני ראשון: כל מה שהמוח לא היה מסוגל להבין, סיפרה לנו ההתגלות

האם לא די להם ששלחנו לכם את הספר שנאמר להם

סורת אל-אנקבוט פסוק

כלומר, האם הם לא מספיק הוכחה שאתה השליח שלי

ההוכחה הרציונלית לכך שמוחמד אדוננו, יהי רצון אלוהים ושלום עליו, הוא שליח ה' היא הקוראן, וההוכחה הרציונלית לכך שקוראן זה הוא דבר אלוהים היא המופלאה, וההוכחה הרציונלית. שאלוהים הכל יכול הוא בורא היקום, אלו הם הקבועים, ההתגלות משלימה את הקבועים, כל דבר שאלוהים אמר לך שאתה מאמין זה לא אימות אלא אישור, אני אומר לך שיש עוד יום, אני אומר לך שיש אגן, שביל וקנה מידה, אני אומר לך שיש גן עדן ואש, אני אומר לך שהאנושות התחילה באדם, אז כל דבר שהמוח לא היה מסוגל להבין, אמר לך ההתגלות.

בין משמעויות הסולם בפסוק זה:

אמר הקב"ה: תפקיד הנפש מסתיים באמונה בה', בשליחו ובספרו

ואת השמים הוא הרים והניח את האיזון

סורת אר-רחמן, פסוק

זה אומר ממשמעות המילה איזון: זה השכל, זה נתן לך קנה מידה, אבל קנה המידה הזה יש לו שימוש מוגבל. חכמת ה' רצה שהשימוש בסולם הזה יהיה מוגבל, כלומר קנה מידה, במכולת חנות, כתוב עליו מחמישה גרם עד שלושת אלפים גרם, כל עוד אתה משתמש בו בגבולות אלו. הוא נתן לך תוצאות מדויקות מאוד, אבל המשקל הזה הוא שימוש מוגבל, אתה לא יכול לשקול אותו, הרכב שלך יהרוס אותו , אז: הרכב אינו מסוגל לשקול אותו. עם הגיון, עם הגיון, האמנתי באלוהים קיים, אחד ושלם, עם הגיון האמנתי בקוראן הזה, דבר האל הכול יכול, עם הגיון, האמנתי שזה האדם הוא שליח אלוהים, ההיגיון נגמר.

זה תפקיד הנפש:

מטופל מחפש במוחו רופא, בעל התואר הגבוה ביותר, בעל יכולות גבוהות, בעל מוניטין טוב, בעל אוריינטציה דתית, ירא אלוהים, ירא אלוהים, חיפשתי וחיפשתי עד שהגעתי לרופא הזה, והתפללת אליו בשכל, נכנסת אליו, ואמר לך: אסור להשתמש במלח, למה כאןמה שבמוח, המוח שלך הוביל אותך לרופאים הכי בקיאים, עכשיו השכל שבור, אתה מקבל מקבלת, לאחר שהאמנת באלוהים, הבורא, המחנך, המדריך, אחד, קיים, שלם דרך היקום הזה ודרך השכל, לאחר שהאמנת שהקוראן הזה הוא דבריו מדרך הנס שלו ודרך השכל, לאחר שהאמנתי שהאדם הזה הוא שליחו באמצעות הקוראן שלו, ובאמצעות השכל, תפקיד השכל. הסתיים.

להלן תפקיד התחבורה:

האותנטיות של המקור היא עדות מוחלטת לאמיתות מה שדווח

אמר לך: בג'ין, איפהמה, איפהזו עדות, השם שלה הוא מדריך חדשות, יש לו שם שני: עדות שמע, עדות שידור, או אודיו, או אינפורמטיבית, זו ראיה מוחלטת, כי ככל שאתה סומך על הדובר, אתה סומך על דבריו, זה מה שאלוהים

אמר לך, הוא אמר לך שהאנושות הזו התחילה מאדם, אדם הסתיים, דרווין אמר: מקור הקוף, יש לי הוכחות שידור סופיות, אלוהים אמר לך שאלוהים לא מדכא, אז הוא לא מדכא, אם ראית אזרחית מלחמה, אם ראית פלישה, אם ראית רעב בעולם, אם ראית שעמים מתעללים בהם, ישנה חוכמה שאינני יודע, אבל אלוהים אמר לי, והוא האמיתי, שהוא לא טועה כֹּל אֶחָד.

מה הבדיל את הנביא מאחיו מהנביאים:

כלומר, אין נביא חוץ מאשר איתו ראיות חותכות, עדות ברורה לניסים, שהם עדות מספקת כדי שאנשים יאמינו שהם נביאים, אבל מה שניתן לאדוננו מוסא המקל, אדוננו ישוע עיוור אותו במצורעים. ומצורעים, ואדוננו אברהם הושלך לאש.

אכן, אני קיבלתי התגלות שאלוהים גילה לי, אז אני מקווה שרובם יבואו אחריו ביום הדין

כלומר, לפי נוסח החדית' של שליח ה' עם הצהרת הנביא, אני נס ההתגלות, וההתגלות בידינו, וזו ברכה שאינה שווה לברכה.

האתגר של הערבים לייצר קוראן כזה:

אם כל הערבים יתאספו, הם לא יפיקו פסוק כמו פסוקי הקוראן האציל

הדבר הראשון בקוראן הזה הוא רהיטותו, כפי שלמדנו באוניברסיטה: הדיבור הכי רהוט בשפה הערבית בכלל, והדיבור הכי רהוט אחריו הוא נאומו של אדוננו מוחמד, הנאום הרהוטה המופלא הזה, מכתבים בידינו, אליף לם, אותיות בין ידינו, אותיות ערבית, עשרים ושמונה בידי כל הערבים יכולים הערבים, גם אם יתאספו, להביא פסוק כמו פסוקי הקוראן הנעלה. התשובה: לא, ואם הזמן היה מתיר, הייתי קורא לכם את אלה שטענו שהם נביאים, ואיך הם ארגנו נאומים מצחיקים ותו לא, כמו דברי מוסילימה וכדומה

בכל פעם שקראתי אותו, מצאתי בו משמעויות חדשות שלא היו קודם:

דבר נוסף: זה בעצם בין הידיים שלך. אתה שומע דרשה פעם, פעמיים, שלוש פעמים. אתה משנן אותה. ככל שאתה קורא יותר את הקוראן, אתה מתקרב יותר לאלוהים הכול יכול.

אתה שומע נאשיד בפעם החמישית, אתה יוצא ממנו מהעור, אתה שומע, הרצאה אתה שומע... אבל אתה שומע את הסורה מאה אלף פעם בחייך, לא נמאס לך, נסה, תקשיב לקוראן במכונית שלך, קרא את הקוראן בבית, כל מה שאתה קורא, אתה מרגיש שיש משהו חדש, לפעמים מילה שאתה לא שם לב אליה, לפעמים אות, לפעמים הקדש ספציפי שאינך שם לב, יש לזה משמעות גדולה, אם כן: עליונות דברי ה' על דברי יצירתו, כמו שחסד ה' על בריאתו אינו מתבלה על פני תגובות רבות, אם תקרא אותו יומם ולילה, בוקר וערב, בכל פעם שאתה קורא אותו, התקרבתי לאלוהים הכל יכול.

העדות הקוראנית הראשונה: שזהו הנאום הכי רהוט בשפה הזו, ושנית: בכל פעם שאני קורא אותו, אני מוצא בו משמעויות חדשות שלא היו קודם:

סורת אל-בקרה פסוק:

רהיטותו מצאה זאת.

- לספר לקוראן על הבלתי נראה:

עכשיו: הקוראן הודיע לך על הבלתי נראה, הבלתי נראה ידוע רק לאלוהים, אמר הכול יכול:

הרומאים הובסו בתחתית האדמה

סורת אלרום פסוק

היסטוריונים מסכימים פה אחד כי קרב זה התרחש בעמק פלסטין.

מה שגיליתי לבסוף:

לבסוף, הוא גילה שהנקודה הנמוכה ביותר עלי אדמות היא עמק פלסטין, לפני שכבש את הגדה המערבית.

ביקרתי בו, פנינו מיריחו לים המלח, באמצע הדרך היה לוח שעליו היה כתוב פני הים, המשכנו עד שש מאות מטר מתחת לפני הים, זו הנקודה העמוקה ביותר עלי אדמות, נקודת היבשה העמוקה ביותר, באשר לנקודה העמוקה ביותר מתחת לים, מפרץ מריאנה באוקיינוס השקט. שנים עשר אלף מטרים מתחת לפני הים, והנקודה הגבוהה ביותר של הרי ההימלאיה, שנים עשר אלף מטרים.

הם הגיעו לכדור בקוטר מטר אחד, והם ייצגו את הנקודה הגבוהה ביותר בו, ואת הנקודה הנמוכה ביותר בו, וזה היה סנטימטר על סנטימטר, כלומר הנקודה הגבוהה ביותר בכדור הארץ היא ההימלאיה, והנמוכה ביותר. הנקודה בכדור הארץ היא מפרץ מריאנה, המיוצג על כדור בקוטר של סנטימטר אחד כלפי מעלה, וסנטימטרים כלפי מטה.

מן הבלתי נראה:

אלוהים הכל יכול אומר:

הרומאים הובסו בתחתית האדמה, ואחרי תבוסתם הם ינצחו.

סורת אלרום פסוק

וסיפור ארוך שהתרחש בין אדוננו אל-סידיק לבין הכופרים של קוריש, וכל אחד מהם קרא תיגר על הצד השני, ובשנה השביעית הרומאים ניצחו את הפרסים, זה נקרא ה-.

בקוראן, העבר נעדר, ההווה נעדר, והעתיד נעדר, העבר נעדר לאחר זמן, והעתיד נעדר לאחר שהוא זמני, וההווה נעדר לאחר שהוא מרחבי.

זה מה שהנביא אמר לנו:

הקוראן מספר לנו על הבלתי נראה

כשאתה אומר לי: זה קרה בחאלב בשעה שמונה בערב כזה וכזה, אני בדמשק, חאלב בשבילי היא בלתי נראית. לא היה לך אותם כשהם יציקו את עטיהם, מי מהם היה אחראי על מרים, ולא היה לך אותם כשהם צמו.

סורת אל עמראן פסוק

הנביא, יהי רצון אלוהים עליו השלום, סיפר לנו על הבלתי נראה של העבר, על הבלתי נראה של ההווה, ועל הבלתי נראה של העתיד, אז: העדות השנייה: הקוראן מספר את הבלתי נראה. .

תסתכל על האמון של הנביא באדונו:

אדם הטוען שהוא נביא, מתערב בכל הבריאה, שהרומאים יובסו, והוא יחיד נרדף ורדוף, ומטילים מאה גמלים למי שמביא אותו, חי או מת, לולא. היה על בטחונו שאלוהים הכל יכול לא יאכזב אותו:

בשפל האדמה, והם, לאחר תבוסתם, ינצחו * בעוד כמה שנים לה' הוא הפקודה לפני לפני

סורת אלרום, פסוק: אלוהים מגן על נביאו מלהיהרג:

כעת: הגנתו של אלוהים על נביאו מפני הרג, אמר הכול יכול:

וכאשר אמרנו לך כי אדונך הקיף את העם

סורת אלישרא פסוק

הו שליח, העביר את מה שנשלח אליך מאדונך, ואם לא עשית מה שהעביר לך המסר שלו

סורת אלמעידה, פסוק

כיון שהנביא עליו השלום והברכה בטוח מאוד שהקב"ה לא יבזה אותו, פטר את שומריו, וסמך על הקב"ה כחריג כאן, מה יותר חכם ובטחון, כאן אצלו גילוי, וה'. גילוי של פטירת היקום קל יותר לאלוהים מאשר לא לקיים את הבטחתו לנביאו, לחלק את שומריו, ואלוהים ישמור עליך מפני האנשים, כלומר הוא יגן עליך מפני הרג, נביא עם מסר אם הוא נהרג, איפה אלוהים.

שאלה :

אחד מכם עשוי לומר: מה עושים עם אמירת הקב"ה:

ומחמד אינו אלא שליח, אשר לפניו עברו השליחים. אז אם ימות או ייהרג, האם תפנה נגדך

סורת אל עמראן פסוק

נכנסה האפשרות להרוג אותו, איך מיישבים את הפסוק הזה עם הפסוק הזה? :

הו שליח, העביר את מה שהתגלה לך מאדונך

סורת אלמעידה, פסוק

בזמן הדיווח אי אפשר להרוג אותו, אם נגמר הדיווח. נושא שני, פסוק שני: אם נגמר הדיווח:

אם הוא ימות או ייהרג, תסתובב על העקבם

סורת אל עמראן פסוק

הנביא עליו השלום והברכה היה שומר עד שירד הפסוק הזה, וה' ישמור אותך מהעם, לכן הוציא הנביא עליו השלום את ראשו מהכיפה, ואמר לו. אותם: אנשים, עזבו, כי אלוהים לא ציית לי.

שהשליחים הלכו זה אחר זה לפני בואו, אבל אחרי בואו אין שליח אחרי שליח ה' ואין נביא.

כן מראיית נבואת הנביא עליו השלום והברכה: שהשליחים הלכו זה אחר זה לפני בואו, אבל לאחר בואו לא היה שליח אחרי שליח ה', ולא היה נביא אחרי נביא ה'. :

"מוחמד אינו אביו של אף אחד מאנשיך, אבל הוא שליח אלוהים וחותם הנביאים, ואלוהים מקיף את הכל"

סורת אל אחזב פסוק

ניסים מדעיים:

אחים, ומראיות הקוראן הקדוש שהקוראן הזה הוא דבר ה', ושהנביא עליו השלום והברכה הוא שליחו: הנס המדעי. , למעלה משמונה מאות עמודים, ברוך השם, זה יהיה בידי האחים לאחר זמן, כלומר:

אנו נראה להם את הסימנים שלנו באופק ובעצמם עד שיתברר להם שזו האמת.

פסוקית סורת פוסילת

האם לא די, מאת אדונך, שהוא קדוש מעונה על הכל? .

מה גילו מדענים מתגליות מדעיות:

הניסים המדעיים של הקוראן והסונה הם יותר ממה שניתן לספור, בנקודה הנמוכה ביותר על פני כדור הארץ. הוא לא ידע, לפני גילוי קרני הלייזר, שעמק פלסטין הוא המקום הנמוך ביותר עלי אדמות:

האחו של שני הימים נפגשים ביניהם הוא איסתמוס, הם לא עוברים אז באיזה מטעמי אדונך אתה מתכחש

סורת א-רחמן, פסוק: יט-כא

ניסים מדעיים בקוראן הם עדות לאמינותו

לאחר שהחלליות גילו שבין כל ים יש מחסום, איזטמוס ואבן חציבה, הוסבר פסוק זה.

לאחר שגיליתי גלקסיה במרחק שלושת אלפים שנות אור מאיתנו וצורתה היא כמו שושנה, הקב"ה אמר:

וכשהשמיים יתפצלו ויהפכו לשושנה כמו צבע, אז איזו מהטובות של אדונך תכחיש

סורת א-רחמן, פסוק:

הוא ידע שזה מאשש את דבר אלוהים.

לאחר שאלוהים הכל יכול אמר:

ומי שרוצה להוליכו שולל, הוא הופך את חזהו להדוק והדוק, כאילו הוא עולה לשמים.

סורת אל-ענעם פסוק

לאחר שהאדם עלה למטוס וחסר חמצן, הוא חש מצוקה שאין לתאר.

לאחר שגילה שלזכר ולנקבה אין שום קשר עם הביצה, אמר אלוהים הכל יכול:

ושהוא ברא את שני הזוגות, הזכר והנקבה, מטיפת זרע כשרצה.

סורת אן-נג'ם, פסוק

מסתבר שהגורם הקובע אם היילוד הוא זכר או נקבה הוא הזרע, ולא הביצית.

לאחר שאלוהים הכל יכול אמר:

וכולם שוחים במסלול

סורת יא-סין פסוק

הוא גילה שהכל סובב סביב הגרעין, מהאטום ועד לגלקסיה.

לאחר שהוכח שכדור הארץ מסתובב סביב השמש במהירות של שלושים קילומטר בשנייה, כעת יש לנו בערך חצי שעה, שלושים בשנייה, אלף, שמונה מאות עשר דקות, שמונה עשרה אלף, עשרים דקות, שלושים ושש אלף , שלושים דקות, ארבעים ושמונה אלף ק"מ. עד עכשיו, הקב"ה אומר:

ואתה רואה את ההרים, אתה חושב שהם מוצקים, והם עוברים כעננים, עבודת ה' ששכלל הכל.

סורת אן-נמל פסוק

לאחר שגילה שכל כוכב ביקום סובב סביב כוכב אחר בנתיב סגור, אמר הקב"ה:

והשמים עם השיבה

סורת אל-טארק פסוק

בלתי אפשרי :

חדית' ארוך, סימני אלוהים בגלקסיות, בשמש ובירח, ובלילה וביום, ובהרים ובמישורים, ובמדבריות ובעמקים, ובימים ובים. נהרות, ובדגים, ובציפורים, ובבעלי החיים, ובבריאת האדם, ובבריאת המזון והלשתות משהו:

אנו נראה להם את הסימנים שלנו באופק ובעצמם עד שיתברר להם שזו האמת.

פסוקית סורת פוסילת

כלומר, אי אפשר, ואלף ואלף אי אפשר שהנביא יביא עובדות שלא היו ידועות, וגם לא עד לפני מאה ושלוש מאות שנה שלא היו ידועות, עכשיו הן ידועות.

אז: נס הקוראן האציל הוא ההוכחה הכי נחרצת שזהו דבר אלוהים. זה נושא מאוד מאוד רחב. אני מחסדי אלוהים הכל יכול, כלומר מעשרים וחמש שנה. בכל הדרשה החלק השני הוא נושא של ניסים מדעיים. זה נושא ברוך ה' תראה. פרטים בקרוב.

אל-ישראא וול-מיראג':

גם הישרא והמיראג' מאששים את נבואת הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום

זאת משום שהנביא עליו השלום והברכה עבר ממכה לירושלים, ואז עלה מבית אלמקדס לשמים, לסידרת אל מונטחה, וחזר לביתו במכה, כאילו אלוהים קיפל את המקום. וזמן לו, וכאשר אמר ה':

תהילה למי שנפל בשבי עבדו

סורת אלישרא פסוק

כלומר, הסיפור הזה, או שמסע הלילה וההתעלות, אינם כפופים לחוקי היקום, אלא הוא יוצא מן הכלל, משום שמי שברא את החלל והזמן, קיצר את המרחב והזמן לאדון האנושות, כי הנביא , עליו השלום והברכה, כיבד ה' במסע הלילה וההתרוממות, והודיע לו שהוא אדון הנביאים והשליחים, לאחר עמידתו בטייף, כשאמר: אם אינך כועס עלי. , לא אכפת לי, ואני מאשים אותך עד שתהיה מרוצה, אבל טובתך רחבה יותר עבורי.